

வெண்டளையான் வந்த

67. பரஞ்சுடர்க்கண்ணி

வணக்கம்

ஆரணமு மாகமமு மங்கிங் கெனாதுபரி
பூரணமாச் சொல்லும் பொருளே பரஞ்சுடரே.

ஆரணமும் ஆகமும் அங்குஇங்கு எனாதபரி
பூரணமாச் சொல்லும் பொருளே பரம்குடரே.

வேதமும் ஆகமமும் அங்கு இங்கு எனச் சுட்டி அறியப்படாத
பரிபூரணமாகச் சொல்லுகின்ற பொருளே பரஞ்சுடரே! 1

அறிஞருரை யின்பொருளே யவ்வறிஞர் நாடும்
சிறுமையற்ற சுத்த சிவமே பரஞ்சுடரே.

அறிஞர் உரையின் பொருளே அவ் அறிஞர் நாடும்
சிறுமை அற்ற சுத்த சிவமே பரம்குடரே.

அறிஞர்தம் மொழியில் நிறைந்துள்ள பொருளே! அந்த அறிஞர்
தேடும் குறைவற்ற சுத்த சிவமே பரஞ்சுடரே! 2

வித்தைமுனி யாஞ்சேது மாதவனென் வேதியனென்
சித்தமுணர்ந் தெற்களித்த தேனே பரஞ்சுடரே.

வித்தை முனி ஆம் சேதுமாதவன் என் வேதியன்என்
சித்தம் உணர்ந்து எற்கு அளித்த தேனே பரம்குடரே.

வித்தை உடைய முனிவர் ஆகும் சேதுமாதவையர் என்னும்
அந்தணர் என்னுடைய மனப்பாங்கை அறிந்து எனக்கு அளித்தருளிய
தேனே! பரஞ்சுடரே! 3

வித்தையுடைய வேதியச் சேதுமாதவ முனிவர், ஒரு விஜயதசமியில்
(சூரியோதயம்) அர்த்தமண்டல மாதற்குள் ஆசிரியரது வலச்செவியிற் சொல்லிய
சடசுரோபதேசத்தை இக்கண்ணி வெளியிடுகின்றது. இதுவே முதலுபதேசமாம்.
இதுபற்றி ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியத்திலே வருகைவிழைந் திரங்கலிலும், திருவருட்
செயன் ஞாபகத்திலும் -

“பரத னார்தலம் யாத்திரை செய்பரிவார்
 பலரு மேகுவி சேதுவில் வாழ்மறையோன்
 எரியி னாமநெ டுங்கட னீர்நிலைமே
 லெளிய வென்னுள மோர்ந்து கொடுத்தபொருள்
 உரிமையே”

“பாட லோர்சத மாயபின் தேவைப் பனவன் மாதவன் சயதச மியிலுன்
 பீட றாமனு நல்கவென் னிதயம் பிடித்த துங்குக நினைரு ளன்றோ”

என ஆசிரியரே கூறிய விவர மறியக்கிடக்கின்றது.

எப்பா ருளாரு மிறைஞ்சும் பலமதங்கட்
 கப்பா லிருக்கு மறிவே பரஞ்சுகடரே.

எப்பார் உளாரும் இறைஞ்சும் பலமதங்கட்கு
 அப்பால் இருக்கும் அறிவே பரம்கடரே.

எந்த உலகத்தில் உள்ளவரும் வணங்கும் பல சமயங்களுக்கு
 அப்பாற்பட்டு இருக்கும் அறிவே பரஞ்சுகடரே! 4

என்று மருவாக வென்று முருவாக
 என்றுங் குருவா யிருக்கும் பரஞ்சுகடரே.

என்றும் அருவாக என்றும் உருவாக
 என்றும் குருவாய் இருக்கும் பரம்கடரே.

எக்காலத்தும் அருவமாகவும், எல்லாக் காலத்தும் உருவமாகவும்,
 எக்காலத்தும் குருவாகவும் இருக்கும் பரஞ்சுகடரே! 5

இருவினைக் கட்டொழிந்த வேகாந்த மோன
 குருபர மாயசிவக் குன்றே பரஞ்சுகடரே.

இருவினைக் கட்டு ஒழிந்த ஏகாந்தமோன
 குருபரம் ஆய சீவக் குன்றே பரம்கடரே.

நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கட்டு நீங்கிய
 தனிமையில் மோனமாயுள்ள குருபரம் ஆன சிவமலையே
 பரஞ்சுகடரே! 6

பிருந்த மலப்பிணியைப் பேதித்துப் போக்கும்
 மருந்தீ மருத்து மலையே பரஞ்சுகடரே.

மீருந்த மலப் பீனியைப் பேதித்துப் போக்கும்
மருந்து ஈ மருத்துமலையே பரம்கடரே.

கூட்டமாயுள்ள மலநோயை மாற்றி நீக்கும் மருந்தை ஈயும்
மருந்துமலையே! பரஞ்சுகடரே! 7

பேரறிவு தோன்றப் பிடித்தபிடி யிற்கிடக்கும்
ஓரறிஞர் கட்கருளின் பூட்டும் பரஞ்சுகடரே.

பேர்அறிவு தோன்றப் பிடித்த பிடியில் கிடக்கும்
ஓர் அறிஞர்கட்கு அருள் இன்பு ஊட்டும் பரம்கடரே.

பேரறிவு தமக்குத் தோன்றும் பொருட்டுத் தாம் பிடித்த
நெறியைச் சிறிதும் வழுவாது பற்றிக் கொண்டிருக்கும்
ஓப்பற்ற அறிஞர்தம் கண்களுக்கு அருள் இன்பத்தை ஊட்டும்
பரஞ்சுகடரே! 8

அயன்மா லதீத ரறவோர்க்கு ஞான
மயமாய்முன் னிற்கு மணியே பரஞ்சுகடரே.

அயன் மால் அதீதர் அறவோர்க்கு ஞான
மயமாய் முன்நிற்கும் மணியே பரம்கடரே.

பிரமதேவன், திருமால், துறவோர், அறவோர் ஆகியோர்க்கு
ஞானமயமாய் அவர் முன் நிற்கும் மாணிக்கமே! பரஞ்சுகடரே! 9

மாதவர்க ளாறுபெயர் கட்டும் வனப்பொதிய
நாதனுக்குந் தீக்கை செய்த நட்பே பரஞ்சுகடரே.

மாதவர்கள் ஆறு பெயர்கட்டும் வனப் பொதிய
நாதனுக்கும் தீக்கை செய்த நட்பே பரம்கடரே.

மாதவர்கள் ஆன பராசர முனிவர்தம் புதல்வர் ஆறு
பெயர்கட்டும், அழகிய பொதியமலையில் எழுந்தருளிய அகத்திய
முனிவராகிய தலைவருக்கும், தீக்கை அளித்தருளிய அன்பின்
வடிவமே! பரஞ்சுகடரே! 10

மூவுலகு மெச்சு முககுந்த னக்கீர
தேவனுய்ய நல்லருள்செய் தேவே பரஞ்சுகடரே.

மூஉலகும் மெச்சும் முசுகுந்தன் நக்கீர
தேவன் உய்ய நல் அருள்செய் தேவே பரம்கடரே.

மூன்று உலகத்தார்களும் புகழும் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்திக்கும்
தமிழ்ச் சங்கத் தலைமைப் புலவர் நக்கீரதேவர் உய்யும் பொருட்டும்
சிறந்த அருளைச் செய்தருளிய கடவுளே! பரஞ்சுடரே! 11

ஈனவிட யங்கடவை யெய்தாம னீத்தபரா
தீன ரெடுத்தருந்து தேனே பரஞ்சுடரே.

ஈன விடயம் கடவை எய்தாமல் நீத்தபரா
தீனர் எடுத்து அருந்து தேனே பரம்கடரே.

இழிவான விஷயம் தமது வழியில் அடையாமல் துறந்த பிறர்
சார்புடையோர் எடுத்து உண்ணும் தேனே! பரஞ்சுடரே! 12

சிறிதும் பெரிதுமிலாத் தேசநடை நாடும்
அறிஞ ருளத்தின் பழுதே பரஞ்சுடரே.

சிறிதும் பெரிதும் இலாத் தேசநடை நாடும்
அறிஞர் உளத்து இன்ப அமுதே பரம்கடரே.

சிறியதும் பெரியதும் இல்லாமல், ஒரு சமமான ஒளியுள்ள
நடையை நாடும் அறிஞருடைய உள்ளத்தில் ஊறும் இனிய
அமுதமே! பரஞ்சுடரே! 13

மாவடியை நாடி வழிபட்டு நிற்பவருட்
கோவிறனில் வாழும் குருவே பரஞ்சுடரே.

மாஅடியை நாடி வழிபட்டு நிற்பவர்உள்
கோவில் தனில் வாழும் குருவே பரம்கடரே.

அழகிய திருவடியை நாடி வழிபட்டு நிற்பவர் உள்ளக்
கோவிலில் வாழும் குருவே! பரஞ்சுடரே! 14

ஆலடியை நாடி யனுதினமு நிற்குமருட்
கோலவடி யார்கள் குருவே பரஞ்சுடரே.

ஆல்அடியை நாடி அனுதினமும் நிற்கும் அருள்
கோல அடியார்கள் குருவே பரம்கடரே.

ஒலிக்கும் திருவடியை நாடி அனுதினமும் நிற்கும் அருள்
அழகுடைய அடியார்கள் குருவே! பரஞ்சுடரே! 15

வாகையடி நாடி மலந்துமித்த முத்தருடைத்
தேகநழு வாதருந்து தீயே பரஞ்சுடரே.

வாகை அடி நாடி மலம் தமித்த முத்தர் உடைத்
தேகம் நழுவாது அருந்து தீயே பரம்கடரே.

கொடை அளிக்கும் திருவடியை நாடி மலம் அழித்த முத்தர்
உடைய உடம்பு விழாமல் உண்ணும் அருள் தீயே! பரஞ்சுடரே! 16

தென்னையடி நாடித் தியக்கோய்ந் திருப்பவர்கள்
தந்நினைவி னிற்குந் தருக்கே பரஞ்சுடரே.

தென்னை அடி நாடித் தியக்கு ஓய்ந்து இருப்பவர்கள்
தம் நினைவில் நிற்கும் தருக்கே பரம்கடரே.

அழகிய தலைவன் திருவடியை நாடி அசைவு அற்று
இருப்பவர்கள் தம் நினைவில் நிற்கும் இன்பமே! பரஞ்சுடரே! 17

உடையடியை நாடி யுணர்வுற்றோர் நெஞ்சத்
திடையுறையு மானந்த வின்பே பரஞ்சுடரே.

உடை அடியை நாடி உணர்வு உற்றோர் நெஞ்சத்த
இடை உறையும் ஆனந்த இன்பே பரம்கடரே.

செல்வமான திருவடியை நாடி அறிவு பெற்றோர்தம்
மனத்திடை வாழும் ஆனந்த இன்பமே! பரஞ்சுடரே! 18

மாட்டடியை நாடி மறவா திருப்போருள்
வீட்டி லிருக்கும் விளக்கே பரஞ்சுடரே.

மாட்டு அடியை நாடி மறவாது இருப்போர் உள்
வீட்டில் இருக்கும் விளக்கே பரம்கடரே.

16. வாகை = கொடை.

17. தருக்கு = களிப்பு.

அணிகள் பூணும் திருவடியை நாடி மறவாது இருப்போர்தம்
மனம் எனும் வீட்டில் இருக்கும் விளக்கே! பரஞ்சுடரே! 19

ஆட்டியை நாடி யலுத்துறங்கி நிற்குநரைக்
காட்டிக் கொடுக்கவுள்ள கண்ணே பரஞ்சுடரே.

ஆட்டு அடியை நாடி அலுத்து உறங்கி நிற்குநரைக்
காட்டிக் கொடுக்க உள்ள கண்ணே பரம்கடரே.

நடம் செய்யும் திருவடியை நாடி இளைத்து உறங்குபவரைக்
காட்டிக் கொடுக்க உள்ள கண்ணே! பரஞ்சுடரே! 20

பரியடியை நாடிப் பதைப்போவ நிற்போர்
கரிசறுக்க வுள்ள கருத்தே பரஞ்சுடரே.

பரி அடியை நாடிப் பதைப்பு ஓவ நிற்போர்
கரிசுஅறுக்க உள்ள கருத்தே பரம்கடரே.

பெருமையான திருவடியை நாடி உள்ளம் பதைப்பது நீங்க
நிற்போர் குற்றம் அறுக்க உள்ள திருவுள்ளமே! பரஞ்சுடரே! 21

சேவலடி நாடித் தியங்கா திருப்பவருட்
பூவிலுறை கின்றவரும் புள்ளே பரஞ்சுடரே.

சேவல் அடி நாடித் தியங்காது இருப்பவர்உள்
பூவில் உறைகின்ற அரும்புள்ளே பரம்கடரே.

காத்தருளும் திருவடியை நாடி அசைவற்று இருப்பவர்தம்
இருதய மலரில் வாழுகின்ற அரிய பறவையே! பரஞ்சுடரே! 22

அடியா மருளை யடைந்தவடி யாருட்
குடியா யிருக்குங் குகனே பரஞ்சுடரே.

அடி ஆம் அருளை அடைந்த அடியார்உள்
குடியாய் இருக்கும் குகனே பரம்கடரே.

21. பரி = பெருமை; பிங்கலந்தை காண்க.

கரிசு = குற்றம். இக்கரிசு - சித்தாந்தசிகாமணி சங்கம மான்மியத் தலத்தில் “கரிசறு பூசனை முத்தி காரணம்” என்னுமடியில் வருதலும், பஞ்சாஷ்டரப் பதிபகபாசவிளக்கத்தில் “கலையெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனும்” என்னுமடியில் வருதலுங் காண்க.

திருவடி என்னும் அருளை அடைந்த அடியார்தம் மனத்துள்ளே
குடிகொண்டிருக்கும் குகனே! பரஞ்சுகடரே! 24

**என்றா யுதரத் திருந்தகா லந்தொடங்கி
ஒன்றாக நிற்கு முயிரே பரஞ்சுகடரே.**

என்தாய் உதரத்து இருந்த காலம் தொடங்கி
ஒன்றாக நிற்கும் உயிரே பரம்கடரே.

என்னுடைய தாயின் வயிற்றில் இருந்த காலம் தொடங்கி
என்னுடன் ஒன்றாக ஐக்கியப்பட்டிருக்கும் உயிரே! பரஞ்சுகடரே! 24

**பாவிற்று வாழ்பவர் போற் பாடாது பாடுநர்தந்
நாவிற் குடியிருக்கு நட்பே பரஞ்சுகடரே.**

பாவிற்று வாழ்பவர் போல் பாடாது பாடுநர்தம்
நாவில் குடி இருக்கும் நட்பே பரம்கடரே.

பாடலை விற்று வாழ்க்கை நடத்துபவர் போல், பொருளுக்காகப்
பாடாமல் அருளுக்காகப் பாடுபவர்தம் நாவில் குடியிருக்கும்
அன்பே! பரஞ்சுகடரே! 25

**தொண்டனேன் சூழ்வதுபோற் றூவின் பெனக்குமெனை
அண்டினவர் கட்கு மருளும் பரஞ்சுகடரே.**

தொண்டனேன் சூழ்வதுபோல் தூ இன்பு எனக்கும் எனை
அண்டினவர்கட்கும் அருளும் பரம்கடரே.

தொண்டன் ஆன நான் நினைப்பதுபோல், தூய இன்பம்
எனக்கும் என்னை அண்டினவர்கட்கும் அருள்புரியும் பரஞ்சுகடரே! 26

**வெள்ளக் கடன்மீன்போல் வெய்திருந்துஞ் சேராமல்
உள்ளொளியா நாளு மொளிரும் பரஞ்சுகடரே.**

வெள்ளக்கடல் மீன்போல் வெய்து இருந்தும் சேராமல்
உள் ஒளியா நாளும் ஒளிரும் பரம்கடரே.

வெள்ளமாக உள்ள கடலில் வாழும் மீன்போல் விரைந்து
என் உள்ளத்தில் இருந்தும் என்னுடன், சேராமல் உள்ளத்துள்
ஒளியாக எப்போதும் ஒளி வீசும் பரஞ்சுகடரே! 27

துன்பத் திடையழுத்துந் துன்பச் செயலனைத்தும்
துன்பமென நீக்கத் துணைநீ பரஞ்சுடரே.

துன்பத்துஇடை அழுத்தும் துன்பச் செயல் அனைத்தும்
துன்பம் என நீக்கத் துணை நீ பரம்குடரே.

துன்பத்திற்குள் அழுத்துகின்ற துன்பமான செயல்கள்
எல்லாம், துன்பம் என்று கருதி அவற்றை நீக்க நீயே துணை
ஆவாய் பரஞ்சுடரே! 28

பொய்யாகும் வாழ்க்கைதனைப் போக்கி யுனையடைவான்
ஐயா வுனைப்பணிய லானேன் பரஞ்சுடரே.

பொய் ஆகும் வாழ்க்கைதனைப் போக்கி உனை அடைவான்
ஐயா உனைப் பணியலானேன் பரம்குடரே.

பொய்யான இந்த வாழ்க்கையை நீத்து உன்னை
அடைதற்பொருட்டுத் தலைவனே உன்னை வணங்கலானேன்
பரஞ்சுடரே! 29

பொய்ப்போக நிந்தை

மட்பூமி மிக்குடையோர் மண்ணிலுற்ற தீவினையை
மட்பூமி கொண்டோ மறுப்பார் பரஞ்சுடரே.

மண்பூமி மிக்கு உடையோர் மண்ணில் உற்ற தீவினையை
மண்பூமி கொண்டோ மறுப்பார் பரம்குடரே.

மண்நிலம் மிகுதியாக உடையவர் மண்ணினால் உண்டாகும்
தீய செயல்களை மேலும் மேலும் மண் நிலம் தேடியோ ஒழிப்பார்
பரஞ்சுடரே! 30

தங்கம்பொன் மிக்குடையோர் தாஞ்செய்த தீவினையைத்
தங்கம்பொன் கொண்டோ தடுப்பார் பரஞ்சுடரே.

தங்கம் பொன் மிக்கு உடையோர் தாம் செய்த தீவினையைத்
தங்கம் பொன் கொண்டோ தடுப்பார் பரம்குடரே.

தங்கம், பொன் ஆகியவற்றை மிகுதியாக உடையவர், அத்தங்கம்
பொன் கொண்டோ தாம் செய்த தீய செயல்களைத் தடுப்பார்
பரஞ்சுடரே! 31

மாடகூடங்களுளோர் மண்ணகன்று போங்காற்பின்
மாடகூடங்கள் வருமோ பரஞ்சுடரே.

மாடகூடங்கள் உளோர் மண் அகன்று போங்கால்பின்
மாடகூடங்கள் வருமோ பரம்குடரே.

மாடகூடங்கள் உள்ளவர்கள் இம்மண்ணுலகை விட்டுப் போகும் மரண காலத்தில், அவர்கள் தேடி வைத்த மாடகூடங்கள் கூடவருமோ பரஞ்சுடரே! 32

தண்டிகைபல் லக்குடையோர் தாம்படும் பாசறையைத்
தண்டிகைபல் லக்குவந்தோ தாங்கும் பரஞ்சுடரே.

தண்டிகை பல்லக்கு உடையோர் தாம்படும் பாசறையைத்
தண்டிகை பல்லக்கு வந்தோ தாங்கும் பரம்குடரே.

தண்டிகை, பல்லக்கு ஆகியவை உடையவர்கள் படும் துன்பத்தைத் தண்டிகையும் பல்லக்கும் வந்து தாங்குமோ பரஞ்சுடரே? 33

சேனைதள முள்ளோரைத் தேடி நமன்பிடித்தால்
சேனைதளம் யுத்தஞ் செயுமோ பரஞ்சுடரே.

சேனை தளம் உள்ளோரைத் தேடி நமன் மீடித்தால்
சேனை தளம் யுத்தம் செயுமோ பரம்குடரே.

சேனை, படை முதலிய உள்ளவர்களைத் தேடி வந்து இயமன் உயிரைப் பிடித்தால் அவனுடன் சேனையும் படையும் போர் புரியுமோ பரஞ்சுடரே? 34

பெண்டுபிள்ளை சுற்றமிகப் பெற்றோர் படுந்துயரிற்
பெண்டுபிள்ளை சுற்றநின்றோ பேணும் பரஞ்சுடரே.

பெண்டு மிள்ளை சுற்றம் மிகப் பெற்றோர் படும் துயரில்
பெண்டு மிள்ளை சுற்றம் நின்றோ பேணும் பரம்குடரே.

மனைவி, மக்கள், உறவினர் என்போரை மிகுதியாகப் பெற்றோர் அனுபவிக்கும் துன்பத்தை மனைவி மக்கள் உறவினர் இருந்தோ நீக்கிக் காப்பாற்றுவார் பரஞ்சுடரே? 35

வாய்வலிமை யுள்ளோர் மறலிவிடுங் கட்டளையை
வாய்வலிமை கொண்டோ மறுப்பார் பரஞ்சுகடரே.

வாய்வலிமை உள்ளோர் மறலி விடும் கட்டளையை
வாய்வலிமை கொண்டோ மறுப்பார் பரம்கடரே.

வாய்ப் பேச்சில் வலிமை உள்ளவர்கள், இயமன் விடுகின்ற
கட்டளையைத் தம் வாய்ப் பேச்சு வல்லமையால் மறுப்பரோ
பரஞ்சுகடரே? 36

மந்திரஞ்சாச் சித்திபெற்ற மக்களாய் தீவினையை
மந்திரஞ்சாக் கொண்டோ மறுப்பார் பரஞ்சுகடரே.

மந்திரம் சாச் சித்திபெற்ற மக்கள் அயர் தீவினையை
மந்திரம் சாக் கொண்டோ மறுப்பார் பரம்கடரே.

மந்திரங்களை ஒழிக்கும் சித்தி பெற்றவர்கள், தாம் செய்யும்
தீய செயல்களை மந்திரங்களை ஒழிக்கும் செயல் மூலம்
மறுப்பார்களோ? பரஞ்சுகடரே! 37

செத்த வயிரெழுப்பத் தேர்ந்த மருத்துவரும்
சித்தத் தியக்கறுத்துய் வாரோ பரஞ்சுகடரே.

செத்த உயிர் எழுப்பத் தேர்ந்த மருத்துவரும்
சித்தம் தியக்கு அறுத்து உய்வாரோ பரம்கடரே.

இறந்து போன உயிரை மீண்டும் எழுப்பும் ஆற்றல்
பெற்ற மருத்துவரும் சித்தக் கலக்கத்தை ஒழித்துப் பிழைப்பரோ
பரஞ்சுகடரே! 38

கரும்பொன்னைச் செம்பொனைக் காட்டிடவல் லோரும்
அருஞ்சிறை நீங்கியிங்குய் வாரோ பரஞ்சுகடரே.

கரும்பொன்னைச் செம்பொன் எனக் காட்டிட வல்லோரும்
அரும்சிறை நீங்கி இங்கு உய்வாரோ பரம்கடரே.

இரும்பைச் செம்பொன் எனச் செய்திட வல்ல
இரசவாதியும், கருப்பை எனும் அரிய சிறை நீங்கிப் பிழைப்பரோ
பரஞ்சுகடரே! 39

அருள்வலிகூறல்

உன்னுமனம் வாக்குடம்பா னுற்ற பவமலையை
உன்னருட்சம் மட்டி யுடைக்கும் பரஞ்சுடரே.

உன்று மனம் வாக்கு உடம்பான் உற்ற பவமலையை
உன் அருள் சம்மட்டி உடைக்கும் பரம்குடரே.

நினைக்கும் மனம், வாக்கு, உடம்பு ஆகியவற்றால் உண்டான
பிறப்பு என்னும் மலையை உன் அருள் என்னும் சம்மட்டி
உடைத்துவிடும் பரஞ்சுடரே! 40

பாராளு மன்னவர்க்கும் பங்கயவங் காற்கருணை
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே.

பார்ஆளும் மன்னவர்க்கும் பங்கயஅழகால் கருணை
வாராத் துணர்வும் வருமோ பரம்குடரே.

உலகை ஆளும் அரசருக்கும் தாமரையாகிய அழகிய
திருவடியின் கருணை வாராமல் அறிவும் வருமோ பரஞ்சுடரே! 41

வீராதி வீரரென விஞ்சுபவர்க் குங்கருணை
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே.

வீராதி வீரர் என விஞ்சுபவர்க்கும் கருணை
வாராத் துணர்வும் வருமோ பரம்குடரே.

வீராதி வீரர் எனச் சிறந்தவர்களுக்கும் கருணை வாராமல்
அறிவும் வருமோ பரஞ்சுடரே? 42

கார்நேர் கவிஞருக்குங் கட்டார் திருக்கருணை
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே.

கார் நேர் கவிஞருக்கும் கட்டுஆர் திருக்கருணை
வாராத் துணர்வும் வருமோ பரம்குடரே.

மழைக்கு நிகரான கவிஞருக்கும், மெய்யான திருக்கருணை
வாராமல் அறிவும் வருமோ பரஞ்சுடரே? 43

சீராருஞ் செல்வத் திருவடிக்கா ருண்ணியவோம்
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே.

சீர்ஆரும் செல்வத் திருவடிக் காருண்ணிய ஓம்
வாராத் துணர்வும் வருமோ பரம்குடரே.

சிறப்பு நிறைந்த செல்வத் திருவடியாகிய காருண்ணியம்,
ஓங்காரம் வாராமல் அறிவும் வருமோ பரஞ்சுடரே? 44

பிரார்த்தனை

பகட்டிப் பகட்டிநிதம் பார்த்திடுமொய் யாரம்
அகற்றி யிருக்க வருளாய் பரஞ்சுடரே.

பகட்டிப் பகட்டி நிதம் பார்த்திடும் ஓய்யாரம்
அகற்றி இருக்க அருளாய் பரம்குடரே.

வெளி வேடத்தை நாள்தோறும் பார்த்திடும் ஓய்யாரத்தை
நீக்கி இருக்க அருளாய் பரஞ்சுடரே! 45

துக்க மெனுந்திடரைத் தூற்றிச் சமனாக்கும்
அக்கரையே மாப்பை யளியாய் பரஞ்சுடரே.

துக்கம் எனும் திடரைத் தூற்றிச் சமன்ஆக்கும்
அக்கரை ஏமாப்பை அளியாய் பரம்குடரே.

துக்கம் என்னும் மேட்டைச் சிதைத்துச் சமன் செய்யும் அக்கரை
என்னும் பாதுகாப்பை அளித்தருளாய் பரஞ்சுடரே! 46

பெண்சாதி பிள்ளையெனும் பித்தேறிச் சாகாமற்
கண்சாடை செய்தே கடத்தாய் பரஞ்சுடரே.

பெண்சாதி பிள்ளை எனும் பித்து ஏறிச் சாகாமல்
கண் சாடை செய்தே கடத்தாய் பரம்குடரே.

பெண்சாதி, பிள்ளைகள் என்னும் அதிகப் பற்றுக் கொண்டு
அதுவே பைத்தியமாக ஆகிச் சாகாமல், உன் கடைக் கண்ணைக்
காட்டி என்னைக் கடத்துவாய் பரஞ்சுடரே! 47

பெண்ணேக்க மென்னும் பிசாசம் பிடித்தலைத்துப்
புண்ணாக்கா வண்ணம் புரப்பாய் பரஞ்சுடரே.

பெண் ஏக்கம் என்னும் பிசாசம் பிடித்து அலைத்துப்
புண் ஆக்கா வண்ணம் புரப்பாய் பரம்குடரே.

பெண்மீது ஏக்கம் கொண்டு, அதனால் பிசாசு பிடித்துத்
துன்புறுத்தி மனம் புண் ஆக்காதபடி என்னைக் காத்தருள்வாய்
பரஞ்சுகடரே! 48

**ஆகாக் கவலையெல்லா மாகாம லேசாவ
ஆகுங் கவலை யருளாய் பரஞ்சுகடரே.**

ஆகாக் கவலை எல்லாம் ஆகாமலே சாவ
ஆகும் கவலை அருளாய் பரம்கடரே.

ஆகாத கவலை எல்லாம் உண்டாகாமல், அவை சாவதற்கு
ஆகக் கூடிய கவலையை அருளாய் பரஞ்சுகடரே! 49

**முக்கால முந்தெரிந்து மோன மதுவருந்தற்
கெக்கால முந்துணையா யெய்தாய் பரஞ்சுகடரே.**

முக்காலமும் தெரிந்து மோன மது அருந்தற்கு
எக்காலமும் துணையாய் எய்தாய் பரம்கடரே.

முக்காலத்தையும் அறிந்து மெளனம் என்னும் மதுவைக்
குடிப்பதற்கு, எனக்கு எந்தக் காலத்திலும் துணையாய் இருப்பாய்
பரஞ்சுகடரே! 50

**அபமிருத்துக் காலமிருத் தாமிரண்டுங் காணாச்
கபமிருத்தர் கூடருளைத் தூண்டாய் பரஞ்சுகடரே.**

அபமிருத்துக் கால மிருத்து ஆம் இரண்டும் காணாச்
கபமிருத்தர் கூடு அருளைத் தூண்டாய் பரம்கடரே.

அவமிருத்து, காலமிருத்து ஆகிய இரண்டும் அடையாத நல்ல
அறிஞர் கொள்ளும் அருளைத் தருவாய் பரஞ்சுகடரே! 51

**பிறப்புளதேற் குண்டலிபாற் பேணவளி யின்றேல்
இறப்பிலருட் சத்தியிட மீயாய் பரஞ்சுகடரே.**

பிறப்பு உளதேல் குண்டலிபால் பேண வளி இன்றேல்
இறப்பு இல் அருள் சத்தி இடம் ஈயாய் பரம்கடரே.

பிறப்பு இருக்குமாயின் குண்டலிபால் பேணுதற்குரிய
பிராணன் இல்லையேல் இறப்பு இல்லாத அருள் சத்தியின்
இடத்தை எனக்குக் கொடுத்தருள்வாய் பரஞ்சுகடரே! 52

மாயா மனத்துடிப்பு மாயும் படிக்கெனொரு
தாயான வன்பையினித் தாராய் பரஞ்சுகடரே.

மாயா மனத் துடிப்பு மாயும் படிக்கு என் ஒரு
தாயான அன்பை இனித்தாராய் பரம்கடரே.

என்றும் சாகாத என் மனத் துடிப்புச் சாகும்படிக்கு, ஒப்பற்ற
தாயான அன்பை இனித் தாராய் பரஞ்சுகடரே! 53

இந்திரியப் பேய்க ளெனைத்தொந் தரிக்காமல்
சந்ததமு நன்னாட்டந் தாராய் பரஞ்சுகடரே.

இந்திரியப் பேய்கள் எனைத் தொந்தரிக்காமல்
சந்ததமும் நல்நாட்டம் தாராய் பரம்கடரே.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகள் ஆகிய
பேய்கள் என்னைத் தொந்தரவு செய்யாமல், எப்போதும் எனக்கு
நல்ல விருப்பத்தைத் தருவாயாக பரஞ்சுகடரே! 54

எண்ணேறி யுள்ளே யிருக்குங் கவலையெல்லாம்
மண்ணாக வுள்ளே மடக்காய் பரஞ்சுகடரே.

எண் ஏறி உள்ளே இருக்கும் கவலை எல்லாம்
மண் ஆக உள்ளே மடக்காய் பரஞ்சுகடரே.

எண்ணிக்கை வளர்ந்து, என் மனத்தில் குடியிருக்கும் கவலை
எல்லாம் மண் ஆகும்படி மனத்துள் தடுப்பாயாக பரஞ்சுகடரே! 55

அறன்கடை வேட்கை யவித்துநடு நோக்கில்
உறங்கியுறங் காதிருக்க வன்னாய் பரஞ்சுகடரே.

அறன் கடை வேட்கை அவித்து நடுநோக்கில்
உறங்கி உறங்காது இருக்க உன்னாய் பரம்கடரே.

பாவம் செய்வதில் உள்ள அதிக விருப்பத்தை அழித்து,
நடுவுநிலைமையில் தூங்கியும் தூங்காமல் இருக்க நினைப்பாயாக
பரஞ்சுகடரே! 56

கவலைச் செழும்பெருங் காட்டைக் கன்றற்
மவுனச்செந் தீயை வளர்த்தாய் பரஞ்சுகடரே.

கவலைச் செழும்பெரும் காட்டைக் கனற்ற
மவுனச் செந்தீயை வளர்த்தாய் பரம்கடரே.

கவலை என்னும் செழித்து வளர்ந்த பெரிய காட்டை எரிக்க,
என்னுள் மெளனம் என்னும் சிவந்த நெருப்பை வளர்த்துள்ளாய்
பரஞ்சுடரே! 57

சோபான மோர்நான்கிற் றோகமற்ற வீறாகும்
மாபோக சன்மார்க்க வாழ்வி பரஞ்சுடரே.

சோபானம் ஒர் நான்கில் தோகம் அற்ற வீற ஆகும்
மாபோக சன்மார்க்க வாழ்வு ஈ பரம்கடரே.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு படிகளில்
குற்றம் அற்ற பேரின்ப ஞான நெறி வாழ்க்கையை எனக்குத்
தருவாயாக பரஞ்சுடரே! 58

எவ்வுலகு மீன்ற வெழிலம்மை நன்னடனம்
எவ்விதமுங் காண்பா னிணைப்பாய் பரஞ்சுடரே.

எவ்உலகும் ஈன்ற எழில் அம்மை நல்நடனம்
எவ்விதமும் காண்பான் இணைப்பாய் பரம்கடரே.

எல்லா உலகத்தையும் படைத்த அழகிய அம்மையின் சிறந்த
நடனம், எந்த வகையிலாவது நான் பார்க்கும் பொருட்டுச் சேர்ப்பாய்
பரஞ்சுடரே! 59

உத்தமர்க ளென்று முனைக்குரங்கி நிற்குநறுஞ்
சித்ரமணி மன்றுட் செலுத்தாய் பரஞ்சுடரே.

உத்தமர்கள் என்றும் உனைக் குரங்கி நிற்கும் நறும்
சித்ரமணி மன்றுள் செலுத்தாய் பரம்கடரே.

உத்தமர் எனப்படும் உயர்ந்தவகைப் பக்தர்கள், என்றும்
உன்னை வணங்கி நிற்கும் நல்ல வேலைப்பாடுகள் அமைந்த மணி
மன்றத்துள்ளே என்னைச் செலுத்துவாயாக பரஞ்சுடரே! 60

தீயிலிழி செம்புருக்கிச் செம்பொன்னாத் தானெடுக்கத்
தாயென்னு மோர்குருவைத் தாராய் பரஞ்சுடரே.

தீயில் இழி செம்பு உருக்கிச் செம்பொன்னாத் தான் எடுக்கத்
தாய் என்னும் ஓர் குருவைத் தாராய் பரம்கடரே.

தீயில் கீழான செம்பை உருக்கிச் செம்பொன்னாக எடுப்பதற்கு
உதவக்கூடிய, தாய் என்று கூறத்தக்க ஒப்பற்ற குருவைத்
தருவாயாக பரஞ்சுடரே! 61

**ஊக்கச் சுழிக்காற் றுழலணுவை யேயகண்டம்
ஆக்குமொரு வித்தை யருளாய் பரஞ்சுடரே.**

ஊக்கச் சுழல் காற்று உழல் அணுவையே அகண்டம்
ஆக்கும் ஒரு வித்தை அருளாய் பரம்கடரே.

ஊக்கம் என்னும் சுழன்று வீசும் காற்றில், சுழன்று வருந்தும்
உயிரை எல்லையற்ற பொருளாக ஆக்கக்கூடிய ஒரு வித்தையை
எனக்கு அருள்வாயாக பரஞ்சுடரே! 62

**பத்தவிடர் சான்ற பசுவைப் பரமாக்கும்
அத்துவித வித்தை யருளாய் பரஞ்சுடரே.**

பத்தவிடர் சான்ற பசுவைப் பரம் ஆக்கும்
அத்துவித வித்தை அருளாய் பரம்கடரே.

பற்றுடைய தூர்த்தர் போன்ற உயிரைத் தெய்வம் ஆக்கி
இரண்டறக் கலக்கும் வித்தையை எனக்கு அருள்வாயாக
பரஞ்சுடரே! 63

**ஆதாரப் பண்புணர்த்தி யப்பான்முழ் பாழ்கடத்தி
மீதானத் துள்ளிருத்தி மேவாய் பரஞ்சுடரே.**

ஆதாரப் பண்பு உணர்த்தி அப்பால் முப்பாழ் கடத்தி
மீதானத்து உள்இருத்தி மேவாய் பரம்கடரே.

உடம்பினுள் உள்ள ஆறு ஆதாரத்தின் தன்மையை
அறிவித்து, அப்பால் உடம்பினுக்குள் உள்ள மூன்று சூனியத்தை
விட்டுக் கடத்தி, மேலான இடத்தில் உள்ளே இருக்கச் செய்து
என்னைப் பொருத்துவாயாக பரஞ்சுடரே! 64

புலம்பல்

**படுத்த படுக்கையிலே பால்வாய்ப் படற்கோ
எடுத்தேனித் தேக மியம்பாய் பரஞ்சுடரே.**

படுத்த படுக்கையிலே பால்வாய்ப் படற்கோ
எடுத்தேன் இத்தேகம் இயம்பாய் பரம்கடரே.

படுக்கையில் படுத்து எழ முடியாதபடி நோய்வாய்ப்பட்டு,
இறுதியில் பாலூற்றும் நிலை அடையவோ இவ்வுடம்பைப்
பெற்றேன் பரஞ்சுடரே! 65

வலிப்பிளைப்பு விக்கலெழ மால்விழிகள் சோரத்
தலைப்புரட்டல் கொள்ளத் தகுமோ பரஞ்சுடரே.

வலிப்பு இளைப்பு விக்கல் எழ மால் விழிகள் சோரத்
தலைப் புரட்டல் கொள்ளத் தகுமோ பரம்கடரே.

கால், கை வலிப்பும், நெஞ்சு இளைப்பும், தொண்டையில்
விக்கலும் தோன்ற மயக்கத்தில் உள்ள கண்கள் பார்வை சோரத்
தலை இங்கும் அங்குமாய்ப் புரள, இவ்வாறு நோய்களை நான்
கொள்ளத் தகுமோ பரஞ்சுடரே? 66

தலைப்புரட்டல் கொண்டே தடிபோற்கை கால்போய்க்
குலைப்புரட்டல் கொள்ளல் குணமோ பரஞ்சுடரே.

தலைப் புரட்டல் கொண்டே தடிபோல் கை கால்போய்க்
குலைப் புரட்டல் கொள்ளல் குணமோ பரம்கடரே.

தலை புரளுதல் கொண்டு, உணர்வின்றிக் கிடக்கும் தடிபோல்
கைகால்கள் செயலற்று விழுந்து, குலைப்புரட்டல் உண்டாதலும்
நல்ல தன்மை ஆகுமோ பரஞ்சுடரே! 67

கொண்டபன்னி பாலரழக் கூடுமுற வோர்களழக்
குண்டலிமே நோக்கல் குணமோ பரஞ்சுடரே.

கொண்ட பன்னி பாலர் அழக் கூடும் உறவோர்கள் அழக்
குண்டலி மேல் நோக்கல் குணமோ பரம்கடரே.

மணந்து கொண்ட மனையும், மக்களும், கூடிய சுற்றத்தார்களும்
அழக் குண்டலி ஆதாரங்களில் மேல் நோக்கிச் செல்லும் தன்மை
நன்மை தருமோ பரஞ்சுடரே? 68

நோக்கி யெழுந்துநெஞ்சி னோவுறுத்தி மேலிழுக்க
ஏக்கங்கொண் டேக விதமோ பரஞ்சுடரே.

நோக்கி எழுந்து நெஞ்சில் நோவு உறுத்தி மேல் இழுக்க
ஏக்கம் கொண்டு ஏகல் இதமோ பரம்குடரே.

ஆதாரங்களை நோக்கி எழுந்து, துன்பந் தந்து, மேலே இழுக்க
ஏக்கம் கொண்டு செல்லல் நன்மையாகுமோ பரஞ்சுடரே? 69

இதயந் தனைவிட் டெழுந்துகளந் தாண்ட
அதிக மிழுத்தலமை வாமோ பரஞ்சுடரே.

இதயம்தனை விட்டு எழுந்துகளம் தாண்ட
அதிகம் இழுத்தல் அமைவு ஆமோ பரம்குடரே.

இதயம் எனும் அனாகத ஆதாரத்தை விட்டு எழுந்து,
அதனைக் கடக்கப் பிராணனை அதிகமாக இழுத்தல் பொருத்தம்
ஆகுமோ பரஞ்சுடரே? 70

இழுத்தடைத் திந்திரிய மெல்லா மயர்ந்தே
கழுத்துணங்கி வீழ்தல் கதியோ பரஞ்சுடரே.

இழுத்து அடைத்து இந்திரியம் எல்லாம் அயர்ந்தே
கழுத்து உணங்கி வீழ்தல் கதியோ பரம்குடரே.

பிராணனை உள்ளுக்கு இழுத்தலும் அதனை உள்ளே
நிறுத்தலும், மாறி மாறிச் செய்து, அப்பயிற்சியால் ஐம்பொறிகள்
எல்லாம் சோர்வுற்று, விசுத்தி என்னும் ஆதாரமான கழுத்து
வாடுதலும் விழுதலும் சரியான நிலையோ பரஞ்சுடரே? 71

அழுதழுது னைத்தேடி யம்புவியோர் கூடி
அழுநெறிக்கோ நானுமினி யாவேன் பரஞ்சுடரே.

அழுது அழுது உனைத்தேடி அம்புவியோர் கூடி
அழுநெறிக்கோ நானும் இனி ஆவேன் பரம்குடரே.

அழுது அழுது உன்னைத் தேடி, அழகிய உலகத்தார் கூடி,
அழும் நெறியான இறக்கும் நெறியில் புகவோ நானும் இனி
ஆகுவேன் பரஞ்சுடரே! 72

கெடுங்குவ்வோ ராக்கை கிடத்திக் கிடத்திச்
சுடுங்கா டெனக்குத் தொலைகாண் பரஞ்சுடரே.

கெடும் குவ்வோர் ஆக்கை கிடத்திக் கிடத்திச்
கடும் காடு எனக்குத் தொலைகாண் பரம்குடரே.

உலத்தார் அழியும் உடம்பைக் கீழே படுக்க வைத்துப் பின்
சுடுகாடு கொண்டு செல்வர்! அச்சுடுகாடு எனக்கு வெகுதூரம்
பரஞ்சுடரே! 73

வீணாளர் போக்கும் விகற்பமும் பாற்றியகம்
கோணாம னிற்பதெந்நாள் கூறாய் பரஞ்சுடரே.

வீணாளர் போக்கும் விகற்பமும் பாற்றி அகம்
கோணாமல் நிற்பது எந்நாள் கூறாய் பரம்குடரே.

பயனில்லாதார் செல்லும் வழியில் வேறுபாடும் ஒழித்து,
உள்ளம் வளையாமல் நேராக நிலைபெறுவது எந்நாள்
பரஞ்சுடரே? 74

என்னோ டிருந்துமெனக் கேபகைஞ ராவாரை
என்னோ டிணக்கிவைப்ப தெந்நாள் பரஞ்சுடரே.

என்னோடு இருந்தும் எனக்கே பகைஞர் ஆவாரை
என்னோடு இணக்கி வைப்பது எந்நாள் பரம்குடரே.

என்னுடன் கூடியிருந்தும் பின் எனக்கே பகைவர் ஆக
மாறுவாரை அவ்வாறாகாமல் என்னுடன் சேர்த்து வைப்பது எந்நாள்
பரஞ்சுடரே? 75

புன்மனதுக் கும்மெனக்கும் போராட்ட மாயிருக்கும்
சென்மவழிக் கென்றுநன்காத் தீரும் பரஞ்சுடரே.

புன் மனதுக்கும் எனக்கும் போராட்டமாய் இருக்கும்
சென்ம வழக்கு என்று நன்குஆத் தீரும் பரம்குடரே.

அற்ப மனத்திற்கும் எனக்கும் போராட்டம் ஆக இருக்கும்
பிறவி தோறும் தொடரும் வழக்கு எக்காலத்தில் நன்றாக முடியும்
பரஞ்சுடரே? 76

சோதி துலங்காமற் சூழ்ந்த மலத்தினுக்கோர்
பேதி வருவதெந்நாள் பேசாய் பரஞ்சுடரே.

சோதி துலங்காமல் சூழ்ந்த மலத்தினுக்கு ஓர்
பேதி வருவது எந்நாள் பேசாய் பரம்கடரே.

சீவான்மாவிற்ருச் சோதியான பரமான்மா தெரியாதபடிச்
சீவான்மாவைச் சூழ்ந்துள்ள ஆணவமலத்தினுக்கு, மரணம் தரும்
ஒரு பேதி வருவது எந்நாள் பேசாய் பரஞ்சுகடரே? 77

**உள்ளவுண்மை காட்டா தொளித்த விருட்டினுக்கோர்
கொள்ளை வருவதெந்நாள் கூறாய் பரஞ்சுகடரே.**

உள்ள உண்மை காட்டாது ஒளித்த இருட்டினுக்கு ஓர்
கொள்ளை வருவது எந்நாள் கூறாய் பரம்கடரே.

இருக்கின்ற உண்மையைக் காட்டாமல் ஒளிக்கும்
ஆணவமலம் எனும் இருளுக்கு, அது ஒழியும்படிக் கொள்ளை
நோய் வருவது எந்நாள் கூறுவாயாக பரஞ்சுகடரே? 78

**மோசம் விளைத்தெனையே மூடு மிருட்டினுக்கோர்
நாசம் வருதெந்நா ணட்பே பரஞ்சுகடரே.**

மோசம் விளைத்து எனையே மூடும் இருட்டினுக்கு ஓர்
நாசம் வருவது எந்நாள் நட்பே பரம்கடரே

கேடு உண்டாக்கி என்னையே மறைக்கும் ஆணவமல
இருளுக்கு ஓர் அழிவு வருவது எந்நாள்? என் அன்பே
பரஞ்சுகடரே! 79

**அலையுமெனைத் தான்காட்டா வாணவக்கங் குற்கோர்
தொலைவு வருவதெந்நாள் சொல்லாய் பரஞ்சுகடரே.**

அலையும் எனைத்தான்காட்டா ஆணவக் கங்குற்குஓர்
தொலைவு வருவது எந்நாள் சொல்லாய் பரம்கடரே.

என் மனத்தை அலையவிட்டுத் தன்னைக் காட்டாத
ஆணவமாகிய இருளுக்குத் தொலைவு வருவது எந்நாள்
என்று சொல்லாயோ பரஞ்சுகடரே? 80

**நாடு மெனைமறைத்து நானென் மலத்தினுக்கோர்
கேடுவந்த தாகவென்று கேட்பேன் பரஞ்சுகடரே.**

நாடும் எனை மறைத்து நான் என் மலத்தினுக்கு ஓர்
கேடு வந்தது ஆக என்று கேட்பேன் பரம்குடரே.

தேடுகின்ற என்னை மறைத்து, நான் என்னும் அகங்கார
மலத்திற்கு ஓர் கேடு வந்தது என்பது ஆக என்று கேட்பேன்
பரஞ்சுடரே? 81

கள்ள மெனும்பொருளைக் காணாம லேதிருடும்
கள்ளவரு ளெய்துவதெக் காலம் பரஞ்சுடரே.

கள்ளம் எனும் பொருளைக் காணாமலே திருடும்
கள்ள அருள் எய்துவது எக்காலம் பரம்குடரே.

வஞ்சனை எனும் பொருளை யாரும் காணாதபடித் திருடும்
வஞ்சனையான அருளை அடைவது எக்காலம் பரஞ்சுடரே? 82

தேசிகனா முன்றன் நிருவருளி லேதிளைத்துத்
தாசரதர் நிற்பதெந்நாள் சாற்றாய் பரஞ்சுடரே.

தேசிகன் ஆம் உன்தன் திருவருளிலே திளைத்துத்
தாசர் அதர் நிற்பது எந்நாள் சாற்றாய் பரம்குடரே.

குருவான உனது திருவருளிலே திளைத்து அடியவர் வழி
நிற்பது எந்நாள் கூறாய் பரஞ்சுடரே? 83

நித்திரையை நித்தநெட்டி நித்திரையை நித்தமொட்டி
எத்திரையுங் கூடிநிற்ப தெந்நாள் பரஞ்சுடரே.

நித்திரையை நித்தம் நெட்டி நித்திரையை நித்தம் ஒட்டி
எத்திரையுங் கூடி நிற்பது எந்நாள் பரம்குடரே.

தூக்கத்தைத் தினமும் தள்ளித் தூக்கத்தைத் தினமும்
கொண்டு, எல்லாத் திசைகளிலும் கலந்து நிற்பது எந்நாள்
பரஞ்சுடரே? 84

எப்பொருளி னுஞ்சார்ந் திருக்கு மெதார்த்தமதை
எப்பொழுது காண்பே னியம்பாய் பரஞ்சுடரே.

எப்பொருளினும் சார்ந்து இருக்கும் எதார்த்தம் அதை
எப்பொழுது காண்பேன் இயம்பாய் பரம்குடரே.

எந்தப் பொருளிலும் கலந்து இருக்கும் உண்மைப் பொருளை
எப்பொழுது காண்பேன் கூறாய் பரஞ்சுடரே? 85

காணக் கிடையாக் கனியைப் புசிக்கவருள்
பேணிக் கொடுப்பதெந்நாள் பேசாய் பரஞ்சுடரே.

காணக் கிடைக்காக் கனியைப் புசிக்க அருள்
பேணிக் கொடுப்பது எந்நாள் பேசாய் பரம்குடரே.

காண்பதற்குக் கிடைக்காத பழத்தைத் தின்ன எனக்கு அருள்
காத்துக் கொடுப்பது எந்நாள் பேசுவாயாக பரஞ்சுடரே? 86

காயில்லாத் தேங்கனியைக் கள்ளில்லாக் கள்ளதனை
ஈயில்லாத் தேனையுண்ப தெந்நாள் பரஞ்சுடரே.

காய் இல்லாத் தேங்கனியைக் கள்ளில்லாக் கள் அதனை
ஈ இல்லாத் தேனை உண்பது எந்நாள் பரம்குடரே.

காய் இல்லாமல் தோன்றும் இனிய கனியைக் கள் என்று
கூறப்படாத கள்ளை, தேனீ உண்ணாத தேனை நான் உண்பது
எந்நாள் பரஞ்சுடரே? 87

ஆசைவலை யிற்கிடந்தே யல்லலுறு வாரசுடர்
தாசன் கிடக்கத் தகுமோ பரஞ்சுடரே.

ஆசை வலையில் கிடந்தே அல்லல் உறுவார் அசுடர்
தாசன் கிடக்கத் தகுமோ பரம்குடரே.

ஆசை வலையில் கிடந்து மூடர்கள் துன்புறுவர்; அவர்போல்,
உன் அடிமை கிடக்கத் தகுமோ பரஞ்சுடரே? 88

மெய்யான வாசைவந்து மேவி வலித்தலினாற்
பொய்யான வாசையிலே போகேன் பரஞ்சுடரே.

மெய்யான ஆசை வந்து மேவி வலித்தலினால்
பொய்யான ஆசையிலே போகேன் பரம்குடரே.

உண்மையான ஆசை வந்து சேர்ந்து இழுத்தலினால்,
இனிப் பொய்யான உலக ஆசைகளில் செல்ல மாட்டேன்
பரஞ்சுடரே! 89

பெற்றமுலை விட்டுநுகர் பெற்றிவந்த பின்னினைக்க
வற்றியவ திற்பால் வருமோ பரஞ்சுடரே.

பெற்ற முலை விட்டுநுகர் பெற்றிவந்த பின் நினைக்க
வற்றிய அதில் பால் வருமோ பரம்கடரே.

பெற்ற தாயின் முலையில் பால் குடிப்பதை மறந்துவிட்டு,
வேறு உணவை உண்ணும் பருவம் வந்த பின்பு, அந்தப் பால்
குடிப்பதை நினைத்தால் பால் வற்றிய முலையில் பால் சுரக்குமோ
பரஞ்சுகடரே? 90

**நிலம்பொன் பவுள்செதற்கு நினை நனைத்தே
புலம்பும் பவுள்செனக்குப் போதும் பரஞ்சுகடரே.**

நிலம் பொன் பவுள்கு எதற்கு நினை நனைத்தே
புலம்பும் பவுள்கு எனக்குப் போதும் பரம்கடரே.

நிலம், பொன், ஐசுவரியம் என்பவை எதற்கு? உன்னை
நினைத்தே புலம்பும் ஐசுவரியமே எனக்குப் போதும்
பரஞ்சுகடரே! 91

**என்ன சுகங்கருதி யென்னதொழி லாற்றிடுவேன்
உன்னைத் தொழுவதினி யொன்றே பரஞ்சுகடரே.**

என்ன சுகம் கருதி என்ன தொழில் ஆற்றிடுவேன்
உன்னைத் தொழுவது இனி ஒன்றே பரம்கடரே.

இவ்வுலகில் என்ன சுகம் கருதி என்ன தொழிலைச் செய்வேன்?
ஒரு தொழிலும் சுகம் இல்லையே! ஆகையால், இனி உன்னைத்
தொழுவது ஒன்றே நான் செய்யத்தக்கது பரஞ்சுகடரே. 92

**மெய்யருட்டேட் டுக்காக விட்டேன் பொருட்டேட்டும்
மெய்யருளெய் தாதேலென் செய்வேன் பரஞ்சுகடரே.**

மெய் அருள் தேட்டுக்குஆக விட்டேன் பொருள் தேட்டும்
மெய் அருள் எய்தாதேல் என் செய்வேன் பரம்கடரே.

உண்மை அருளைத் தேடுவதற்கு ஆகப் பொருளைத்
தேடுதலை விட்டேன்; மெய் அருள் கிடைக்காது போனால் என்ன
செய்வேன் பரஞ்சுகடரே? 93

**அருளும் பொருளுமற்றா லாண்டிப் பிணம்போல்
உருள்வதன்றி யுய்யுநெறி யுண்டோ பரஞ்சுகடரே.**

அருளும் பொருளும் அற்றால் ஆண்டிப் பிணம்போல்
உருள்வது அன்றி உய்யுநெறி உண்டோ பரம்குடரே.

இறைவன் அருளும் உலகப் பொருளும் அற்றால், துறவிப் பிணம்போல் கவனிப்பாரின்றி நிலத்தில் அனாதையாக உருண்டு கிடப்பதன்றி வேறு பிழைக்கும் வழி உண்டோ பரஞ்சுடரே? 94

எக்காலும் பெட்டகத்தி லுள்ளபொரு ளென்றிருந்தால்
எக்காலு மாக்கை யிராதே பரஞ்சுடரே.

எக்காலும் பெட்டகத்தில் உள்ள பொருள் என்று இருந்தால்
எக்காலும் ஆக்கை இராதே பரம்குடரே.

எக்காலத்திலும் பணப் பெட்டியில் உள்ள பொருளே கதி என்று இருந்தால் எக்காலமும் உடம்பு அதை அனுபவிக்க இருக்க மாட்டாதே பரஞ்சுடரே! 95

கற்றமுட்டா ளென்றேயிக் காசினியோ ரேசாமல்
முற்றுமுற்றா ளென்றே முடிப்பாய் பரஞ்சுடரே.

கற்ற முட்டாள் என்றே இக்காசினியோர் ஏசாமல்
முற்றும் உற்றான் என்றே முடிப்பாய் பரம்குடரே.

படித்த முட்டாள் என்று இவ்வுலகோர் ஏசாமல், முழுதும் அறிந்தவன் என்றே ஆக்குவாய் பரஞ்சுடரே. 96

இகழ்ந்திகழ்ந் தென்னைமுட்டா ளென்றாலு முன்னைப்
புகழ்ந்தமுட்டா ளென்பதுவும் பொய்யோ பரஞ்சுடரே.

இகழ்ந்து இகழ்ந்து என்னை முட்டாள் என்றாலும் உன்னைப்
புகழ்ந்து முட்டுஆள் என்பதுவும் பொய்யோ பரம்குடரே.

என்னை நிந்தித்து நிந்தித்து முட்டாள் என்றாலும் உன்னைப் புகழ்ந்து முழு அறிவு உடையவன் என்பதுவும் பொய் ஆகுமோ பரஞ்சுடரே? 97

பிள்ளைகுற்றஞ் செய்தாற் பிதாபொறுத்துக் கொள்வதல்லால்
தள்ளி விடுவதுண்டோ சாற்றாய் பரஞ்சுடரே.

பிள்ளை குற்றம் செய்தால் பிதா பொறுத்துக் கொள்வது அல்லால்
தள்ளி விடுவது உண்டோ சாற்றாய் பரம்குடரே.

பிள்ளை குற்றம் செய்தால் தந்தை பொறுத்துக் கொள்வார் அல்லாமல், தள்ளி விடமாட்டார் அல்லவா கூறாய் பரஞ்சுடரே! 98

வெல்லப்பா னைக்குளத்தம் விட்டோர் விரல்கவைப்பார்
அல்லவோ வத்துணையு மின்றோ பரஞ்சுடரே.

வெல்லப் பானைக்குள் அத்தம் விட்டோர் விரல் கவைப்பார்
அல்லவோ அத்துணையும் இன்றோ பரம்குடரே.

வெல்லப் பானைக்குள் கையை விட்டவர் விரலைச் சுவைப்பார்கள் அல்லவா! எனக்கு அந்த அளவுகூட இல்லையோ பரஞ்சுடரே? 99

ஈசா வுனைப்பணிந்து மேத மடச்சகுந்தம்
ஆசையுட னுண்ணுபிண மாளேன் பரஞ்சுடரே.

ஈசா உனைப் பணிந்தும் ஏத மடச் சகுந்தம்
ஆசையுடன் உண்ணு பிணம் ஆளேன் பரம்குடரே.

இறைவா! உன்னை வணங்கியும், குற்றமுள்ள அறிவிலாக் கழுகு ஆசையுடன் உண்ணும் பிணம் ஆளேன் பரஞ்சுடரே! 100

வயங்குசிவ நாடா மடிக்கிருமி தொள்ளற்
கயர்ந்துகிடக் குங்குணப மாளேன் பரஞ்சுடரே.

வயங்கு சிவ நாடா மடிக் கிருமி தொள்ளற்கு
அயர்ந்து கிடக்கும் குணபம் ஆளேன் பரம்குடரே.

ஒளியுள்ள சிவத்தை நாடாது, சாகும் புழுத் துளைக்கத் தன்னை மறந்து கிடக்கும் பிணம் ஆளேன் பரஞ்சுடரே! 101

மடக்கி மடக்கிவரு மாதர் மயற்பேய்
அடித்துமிசை யுங்குணப மாளேன் பரஞ்சுடரே.

மடக்கி மடக்கி வரு மாதர் மயல் பேய்
அடித்து மிசையும் குணபம் ஆளேன் பரம்குடரே.

என்னைப் பலவாறு மடக்கி மடக்கி வரும், பெண் மயக்கம் என்னும் பேயினால் அடித்து உண்ணப்படும் பிணம் ஆளேன் பரஞ்சுடரே! 102

துங்கமற்ற வுண்டியுண்டு சூழ்ப்படிற்றுப் பேழ்க்காகம்
அங்கலாய்த் துண்ணுபிண மாளேன் பரஞ்சுடரே.

துங்கம் அற்ற உண்டி உண்டு சூழ்ப்படிற்றுப் பேழ்க்காகம்
அங்கலாய்த்து உண்ணு பிணம் ஆளேன் பரம்குடரே.

உயர்வற்ற உணவை உண்டு சூழுகின்ற பொய் என்னும்
பெரிய காகம் பேராசை கொண்டு உண்ணும் பிணம் ஆளேன்
பரஞ்சுடரே! 103

வஞ்சனைபொச் சாப்பெனுங்கோ மாயு விலாப்புடைக்க
அஞ்சா தருந்துபிண மாளேன் பரஞ்சுடரே.

வஞ்சனை பொச்சாப்பு எனும் கோமாயு விலாப்புடைக்க
அஞ்சாத அருந்து பிணம் ஆளேன் பரம்குடரே.

வஞ்சனையும் பொல்லாங்கும் எனும் நரியானது, விலாப்
புடைக்க அஞ்சாமல் உண்ணும் பிணம் ஆளேன் பரஞ்சுடரே! 104

திண்டுமிண்டர் செய்கையிலே செல்லுமிந்தி யப்பருந்திங்
கண்டிவிழுந் துண்ணுபிண மாளேன் பரஞ்சுடரே.

திண்டுமிண்டர் செய்கையிலே செல்லும் இந்தியப் பருந்து இங்கு
அண்டிவிழுந்து உண்ணு பிணம் ஆளேன் பரம்குடரே.

திண்மையானவர் செய்கையிலே செல்லும் இந்திரியம்
எனும் பருந்து, இங்கு நெருங்கி மேல் விழுந்து உண்ணும் பிணம்
ஆளேன் பரஞ்சுடரே! 105

ஓவலற வாங்கவலை யென்னுநா யூன்கொழுக்க
ஆவலற வுண்ணுபிண மாளேன் பரஞ்சுடரே.

ஓவல்அற ஆம் கவலை என்று நாய் ஊன் கொழுக்க
ஆவல் அற உண்ணு பிணம் ஆளேன் பரம்குடரே.

ஓழிவில்லாத கவலை என்னும் நாய், உடம்பு கொழுக்க,
ஆசையற, உண்ணும் பிணம் ஆளேன் பரஞ்சுடரே! 106

வாடாம லேவளர்ந்து மல்குபிணி யாயவெள்ளா
டுடாடுங் காடாக வற்றேன் பரஞ்சுடரே.

வாடாமலே வளர்ந்து மல்குபிணி ஆய வெள்ளாடு
ஊடுஆடும் காடாக உற்றேன் பரம்குடரே.

சிறிதுகூட வாடாமல் வளர்ந்து, மிகுதியாகும் நோய் என்னும்
வெள்ளாடு மேயும் காடாக உள்ளேன் பரஞ்சுகடரே! 107

ஏய்க்குமன மாமாயை யென்னுமுழு மாங்காய்கள்
காய்க்குமர மாணெனென் கண்ணே பரஞ்சுகடரே.

ஏய்க்கும் மன மாமாயை என்னும் முழு மாங்காய்கள்
காய்க்கும் மரம் ஆனேன் என் கண்ணே பரம்குடரே.

என்னை ஏமாற்றும் மன மாமாயை என்னும் முழு மாங்காய்கள்
காய்க்கும் மரம் ஆனேன் என் கண்ணே பரஞ்சுகடரே! 108

தேனைப் பழித்தவின்பந் தேடா மடமையெனும்
பூனைக்கு முன்னெலியாப் போனேன் பரஞ்சுகடரே.

தேனைப் பழித்த இன்பம் தேடா மடமை எனும்
பூனைக்கு முன் எலியாப் போனேன் பரம்குடரே.

இனிமையான தேனை இகழும் சுவைமிக்க இன்பத்தைத்
தேடாது அறியாமை என்னும் பூனைக்கு முன் எலியாகப் போனேன்
பரஞ்சுகடரே! 109

காயுலக மிச்சையெனக் கண்டுமுல கிச்சையெனும்
ஈயலெழும் புற்றா யிருந்தேன் பரஞ்சுகடரே.

காய் உலகம் மிச்சை எனக்கண்டும் உலகு இச்சை எனும்
ஈயல் எழும்புற்றாய் இருந்தேன் பரம்குடரே.

வெறுக்கத்தக்க இவ்வுலகம் பொய் என அறிந்தும், உலக
ஆசை என்னும் ஈசல் தோன்றுகின்ற புற்றாக இருந்தேன்
பரஞ்சுகடரே! 110

மோகனமில் வாலாமை மூதேவி யேறிடற்கு
வாகனம தாக வளர்ந்தேன் பரஞ்சுகடரே.

மோகனம் இல் வாலாமை மூதேவி ஏறிடற்கு
வாகனம் அது ஆக வளர்ந்தேன் பரம்குடரே.

மயக்கம் இல்லாத அசுத்த மூதேவி ஏறுவதற்கு வாகனம்
ஆக வளர்ந்தேன் பரஞ்சுகடரே! 111

காலைநடு மாலை கதிக்கும் பிணிகளெனும்
ஆலைநனி யாட்டிடுமென் ளானேன் பரஞ்சுகடரே.

காலை நடு மாலை கதிக்கும் மீணிகள் எனும்
ஆலை நனி ஆட்டிடும் என் ஆனேன் பரம்கடரே.

காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய பொழுதுகளில் அதிகரிக்கும்
நோய் என்னும் ஆலையில், நன்றாக ஆட்டிடும் என் ஆனேன்
பரஞ்சுகடரே! 112

உண்டியிடும் பண்டிதனை யுற்ற புலையுடம்பாம்
வண்டிக்கு மாடாக வாய்த்தேன் பரஞ்சுகடரே.

உண்டி இடும் பண்டிதனை உற்ற புலை உடம்பு ஆம்
வண்டிக்கு மாடாக வாய்த்தேன் பரம்கடரே.

உணவு உட்கொள்ளும் பண்டிதனை அடைந்த புலால்
உடம்பாகும் வண்டிக்கு நான் மாடாக வாய்த்தேன் பரஞ்சுகடரே! 113

தெட்டுத் தொழின்மூலந் தேடும் பொருளிடற்குப்
பெட்டகம் தானேன் பிரானே பரஞ்சுகடரே.

தெட்டுத் தொழில் மூலம் தேடும் பொருள் இடற்குப்
பெட்டகம் அது ஆனேன் பிரானே பரம்கடரே.

வஞ்சனைத் தொழில் மூலம் தேடும் பொருளை வைப்பதற்குப்
பணப்பேழை ஆனேன் பிரானே பரஞ்சுகடரே! 114

மிடியுஞ் செடியுநல்கும் வெய்யபவ மென்னும்
கொடிபடர் கொம்பானேன் கோனே பரஞ்சுகடரே.

மிடியும் செடியும் நல்கும் வெய்யபவம் என்னும்
கொடி படர் கொம்பு ஆனேன் பரம்கடரே.

வறுமையும் குணமின்மையும் அளிக்கும் கொடிய பிறப்பு
என்னும் கொடி படரும் கொம்பு ஆனேன் பரஞ்சுகடரே! 115

114. தேட்டு - "தெட்டு" எனக் குறுகிறறெனல் வேண்டும்.

115. செடி = குணமின்மை; நிகண்டுகள் காண்க.

கருங்குவளைக் கண்ணார்தங் காமக் கலக்கப்
பருந்தெடுத்த குஞ்சாய்ப் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே.

கருங்குவளைக் கண்ணார்தம் காமக் கலக்கப்
பருந்து எடுத்த குஞ்சு ஆய்ப் பதைத்தேன் பரம்குடரே.

கரிய குவளை மலர் போன்ற அழகிய கண்கள் உடைய
மாதர்தம் காமத்தினால், உண்டாகிய மனக்கலக்கம் எனும் பருந்து
எடுத்த குஞ்சு ஆக நான் மனம் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே! 116

பட்சமற்ற பாழ்த்தநெஞ்சம் பண்ணுமுர ணாலரகப்
பட்சியின்முன் சிட்டாய்ப் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே.

பட்சம் அற்ற பாழ்த்த நெஞ்சம் பண்ணுமுரணால் அரகப்
பட்சியின்முன் சிட்டாய்ப் பறந்தேன் பரம்குடரே.

இரக்கம் இல்லாத பாழான மனம் செய்யும் பகையினால்,
இராசாளிப் பறவையின் முன் குருவியாய்ப் பறந்தேன்
பரஞ்சுடரே! 117

உருக்க விரக்கமிலா துள்ளமுடைக் கள்வர்
இருக்கும் பொதும்பானே னெந்தாய் பரஞ்சுடரே.

உருக்க இரக்கம் இலாது உள்ளம் உடைக் கள்வர்
இருக்கும் பொதும்பு ஆனேன் எந்தாய் பரம்குடரே.

மனத்தில் உருக்கமும் இரக்கமும் ஒரு சிறிதும் இல்லாத கள்வர்
வாமும் பொந்து ஆனேன் எம் தந்தையே பரஞ்சுடரே! 118

ஆசு மனச்சுழிக்கா லாலே சுழலுகின்ற
தூசாகி னேனே சுவாமீ பரஞ்சுடரே.

ஆசு மனச் சுழிக் காலாலே சுழலுகின்ற
தாசு ஆகினேனே சுவாமீ பரம்குடரே.

குற்றமுள்ள மனமாகிய சுழிக்காற்றினால் சுழலுகின்ற தூசு
ஆகினேன் சுவாமீ பரஞ்சுடரே! 119

ஓடியுழல் சிந்தையினா லோயாம லேகறங்கி
ஆடுங் கறங்கெனவிங் கானேன் பரஞ்சுடரே.

ஓடி உழல் சீந்தையினால் ஓயாமலே கறங்கி
ஆடும் கறங்கு என இங்கு ஆனேன் பரம்கடரே.

அங்கும் இங்குமாகச் சூழன்று வருந்தும் மனத்தினால்,
ஓயாமல் சூழன்று ஆடும் காற்றாடிபோல் இங்கு ஆனேன்
பரஞ்சுடரே! 120

நாட்ட மனங்குவிய நானறியேன் பூட்டைதனில்
ஆட்டிடுங் கொட்டையென வானேன் பரஞ்சுடரே.

நாட்ட மனம் குவிய நான் அறியேன் பூட்டை தனில்
ஆட்டிடும் கொட்டை என ஆனேன் பரம்கடரே.

தேடும் மனம் அடங்க நான் அறியேன்; செக்கில் இட்டு
ஆட்டப்பெறும் கொட்டைபோல் ஆனேன் பரஞ்சுடரே! 121

ஏறுசல மோடழுக்கா நென்னுமுன் ஊற்றுநிதம்
ஊறுமசும் பானே னுயிரே பரஞ்சுடரே.

ஏறுசலமோடு அழுக்காறு என்ஊம்உள் ஊற்றுநிதம்
ஊறும் அசும்பு ஆனேன் உயிரே பரம்கடரே.

மிகுதியாகும் வஞ்சனையுடன் பொறாமை என்னும்
மனத்தில், தினமும் ஊறும் ஊற்று உடைய ஒரு கிணறு ஆனேன்
உயிரே பரஞ்சுடரே! 122

சூழு முரட்டாட்டத் தோஷக் கொடுவிலங்கு
வாழும்பார் காடானேன் மன்னே பரஞ்சுடரே.

சூழும் முரட்டு ஆட்டத் தோஷக் கொடு விலங்கு
வாழும் அடர் காடு ஆனேன் மன்னே பரம்கடரே.

முரட்டுத்தனமாக ஆடுகின்ற குற்றமுள்ள கொடிய
விலங்குகள் சூழ்ந்து வாழுகின்ற செறிந்த காடு ஆனேன் அரசே!
பரஞ்சுடரே! 123

ஈனமுற்ற வுன்மத்த மென்னு மதம்பொழியும்
ஆனைகட்டு கின்றதறி யானேன் பரஞ்சுடரே.

ஈனம் உற்ற உன்மத்தம் என்னும் மதம் பொழியும்
ஆணை கட்டுகின்ற தறி ஆனேன் பரம்கடரே.

இழிவுற்ற வெறி என்னும் மதம் பொழியும் யானையைக்
கட்டுகின்ற கட்டுத் தறியானேன் பரஞ்சுடரே! 124

திடனொடு சந்ததமுஞ் சீறுஞ் சினப்பாம்
படையுஞ் சிறுகூடை யானேன் பரஞ்சுடரே.

திடன்ஒடு சந்ததமும் சீறும் சினப்பாம்பு
அடையும் சிறுகூடை ஆனேன் பரம்கடரே.

உறுதியுடன் எப்போதும் சீறுகின்ற கோபம்மிக்க
பாம்பு அடைகின்ற சிறிய பெட்டி போன்ற கூடை ஆனேன்
பரஞ்சுடரே! 125

ஆன்ற தவப்பயிர்கொல் லாங்காரத் தீப்பூடு
தோன்றுநில மானேன் சுவாமீ பரஞ்சுடரே.

ஆன்ற தவப்பயிர்கொல் ஆங்காரத் தீப்பூடு
தோன்று நிலம் ஆனேன் சுவாமீ பரம்கடரே.

மிகுதியான தவம் என்னும் பயிரைக் கொல்லும் அகங்காரம்
எனும் தீய களைகள் தோன்றும் நிலம் ஆனேன் சுவாமீ!
பரஞ்சுடரே! 126

எஞ்சா மமகார மென்னும் பெரும்புலிக்குப்
பஞ்சரம தாகப் படிந்தேன் பரஞ்சுடரே.

எஞ்சா மமகாரம் என்னும் பெரும்புலிக்குப்
பஞ்சரம் அது ஆகப் படிந்தேன் பரம்கடரே.

குறைவில்லாத எமது என்னும் மமகாரம் என்னும் பெரிய
புலிக்குக் கூண்டு ஆக அமைந்தேன் பரஞ்சுடரே! 127

இருள்பகலென் றோத விருக்குந் திறத்தான்
இருதலைக் கொள்ளியெறும் பானேன் பரஞ்சுடரே.

இருள்பகல் என்று ஓத இருக்கும் திறத்தான்
இருதலைக் கொள்ளி ஏறம்பு ஆனேன் பரம்கடரே.

இருள் எனவும் பகல் எனவும் இரு வகையாகக் கூறப்படும் தன்மையால், நான் இரண்டு பக்கம் நெருப்பு உள்ளதில் அகப்பட்ட எறும்பு ஆனேன் பரஞ்சுடரே!

128

**அரிய திருவருளா மன்னைதன்னைக் காணா
தெரியினுரை யொத்தே னெளியேன் பரஞ்சுடரே.**

அரிய திருஅருளாம் அன்னை தன்னைக் காணாத
எரியின் நுரை ஒத்தேன் எளியேன் பரம்குடரே.

கிடைத்தற்கரிய திருவருளாகும் அன்னை தன்னைக் காணாமல், நெருப்பில் இட்ட வெண்ணெய்போல் எளியேன் ஆனேன் பரஞ்சுடரே!

129

**கணக்கிலருள் வாரிதியைக் காணாது வெய்யோன்
மணற்கிருமி யொத்தேனென் வாழ்வே பரஞ்சுடரே.**

கணக்கு இல் அருள் வாரிதியைக் காணாது வெய்யோன்
மணல்கிருமி ஒத்தேன் என் வாழ்வே பரம்குடரே.

கணக்கில்லாத அருட்கடலைக் காணாமல், சூரியனால் தாக்கப்படும் மணல் புழுவை ஒத்தேன் என் வாழ்வே! பரஞ்சுடரே!

130

**தேம்பித்தேம் பிச்சிறந்த சீருளைக் காணாது
பாம்பின்வாய்த் தேரையொத்தேன் பாராய் பரஞ்சுடரே.**

தேம்பித் தேம்பிச் சிறந்த சீர் அருளைக் காணாது
பாம்பின் வாய்த் தேரை ஒத்தேன் பாராய் பரம்குடரே.

தேம்பித் தேம்பி அழுது சிறந்த அழகிய அருளைக் காணாமல், பாம்பின் வாய்த் தேரை போல் ஆனேன் பரஞ்சுடரே!

131

**போக்குவரவைக்கெடுக்கும் பொன்னருளைக் காணாது
தேக்கிலையி னீர்போற் றிகைத்தேன் பரஞ்சுடரே.**

போக்குவரவைக் கெடுக்கும் பெண் அருளைக் காணாது
தேக்கு இலையில் நீர்போல் திகைத்தேன் பரம்குடரே.

பிறப்பு இறப்பினைக் கெடுக்கும் அழகிய அருளைக்
காணாது, தேக்குமர இலையில் உள்ள நீர் அந்த இலையில்
ஒட்டாததுபோல், உன் அருள் வந்து என்னை ஒட்டாமல்
உள்ளதே பரஞ்சுடரே! 132

**நிலையான பேரருளா நின்மலத்தைக் காணா
தலைவாய்த் துரும்பேய்ப்ப வானேன் பரஞ்சுடரே.**

நிலையான பேர்அருளால் நின்மலத்தைக் காணாது
அலைவாய்த் துரும்பு ஏய்ப்ப ஆனேன் பரம்குடரே.

என்றும் அழிவின்றி நிலையாக உள்ள பேரருளால் மலமற்ற
மெய்ப்பொருளைக் காணாமல், அலை வாயில் அகப்பட்ட துரும்பு
ஒப்ப ஆனேன் பரஞ்சுடரே! 133

**சோகத்தை நீக்குமருட் டீழுகிலைக் காணாது
நாகக்கை மாலையொத்தே னட்பே பரஞ்சுடரே.**

சோகத்தை நீக்கும் அருள் தரமுகிலைக் காணாது
நாகக்கை மாலை ஒத்தேன் நட்பே பரம்குடரே.

துன்பத்தை நீக்கும் அருளாகிய தூய மேகத்தைக் காணாமல்,
குரங்குக் கை மாலை ஒத்தேன் அன்பே பரஞ்சுடரே! 134

**தருக்கருளைக் காணாது சாத்திரக்கோ னோரா
துரைப்பார்தம் வாயுரையை யொத்தேன் பரஞ்சுடரே.**

தருக்கு அருளைக் காணாது சாத்திரக்கோள் ஓராது
உரைப்பார்தம் வாய் உரையை ஒத்தேன் பரம்குடரே.

மகிழ்வான அருளைக் காணாமல் சாத்திரத்தின் கொள்கை
உணராது, கூறுவார்தம் வெறும் வாய்ச் சொல்லை ஒத்தேன்
பரஞ்சுடரே! 135

**அட்டகுணத் துன்பே ரருணலத்தைக் காணாதிங்
கொட்டுதளை விட்டசெய்யு னொத்தேன் பரஞ்சுடரே.**

அட்டகுணத்து உன் பேரருள் நலத்தைக் காணாது இங்கு
ஒட்டுதளை விட்ட செய்யுள் ஒத்தேன் பரம்குடரே.

எண்குணம் என்னும் உன் பேரருள் நலத்தைக் காணாமல்,
இங்குச் சீரையும் சீரையும் ஒட்டுகின்ற தளையை விட்டுவிட்டுப்
பாடப்பெறும் செய்யுள் ஒத்தேன் பரஞ்சுகடரே! 136

**கவ்வருளைக் காணாது காண்டல் கருதியுத்தி
ஒவ்வாத புத்தகத்தை யொத்தேன் பரஞ்சுகடரே.**

கவ்வு அருளைக் காணாது காண்டல் கருதியுத்தி
ஒவ்வாத புத்தகத்தை ஒத்தேன் பரம்கடரே.

பெருமையான அருளைக் காணாமல் காண்டல், கருதி,
யுத்தி என்னும் பொருந்தாத அளவை நூல்களை ஒத்துள்ளேன்
பரஞ்சுகடரே! 137

**திக்கனைத்தும் போற்றுந் திருவருளைக் காணாமல்
அக்கினிபற் றுங்கூள மானேன் பரஞ்சுகடரே.**

திக்கு அனைத்தும் போற்றும் திருவருளைக் காணாமல்
அக்கினி பற்றும் கூளம் ஆனேன் பரம்கடரே.

திசைகளில் உள்ளார் அனைவரும் துதிக்கும் திருவருளைக்
காணாமல், நெருப்புப் பற்றும் வைக்கோல் ஆனேன்
பரஞ்சுகடரே! 138

**உண்மையரு ளின்றியர்நூ லோதினவர் தீமைவிடா
தொண்மையறம் விட்டதர மொத்தேன் பரஞ்சுகடரே.**

உண்மை அருள் இன்று உயர் நரல் ஒதினவர் தீமை விடாது
ஒண்மை அறம் விட்டதரம் ஒத்தேன் பரம்கடரே.

உண்மையான அருள் இல்லாமல் உயர்ந்த நூலைக் கற்றவர்,
தீய செயலை விடாமல் நன்மை தரும் அறத்தைவிட்ட தரம்
ஒத்தேன் பரஞ்சுகடரே! 139

**சீகரமுந் நீர்நடுவிற் செல்லுமம்பிப் பாய்மரத்தின்
காகத்தை யொத்தேனென் கண்ணே பரஞ்சுகடரே.**

சீகர முந்நீர் நடுவில் செல்லும் அம்பிப் பாய்மரத்தின்
காகத்தை ஒத்தேன் என் கண்ணே பரம்கடரே.

அலைகடலின் நடுவில் செல்லும் மரக்கலத்தின் பாய்மரத்தின்
காகத்தை ஒத்தேன் என் கண்ணே பரஞ்சுடரே! 140

**பொக்குவிட யத்திலவாப் பூக்கும் புலைஞரிடம்
சிக்கிய மான்போற் றிகைத்தேன் பரஞ்சுடரே.**

பொக்கு வீடயத்தில் அவாப் பூக்கும் புலைஞரிடம்
சிக்கிய மான்போல் திகைத்தேன் பரம்குடரே.

பொய்யான இவ்வுலகப் பொருளில் ஆசைகொள்ளும்
புலையரிடம் அகப்பட்ட மான்போல் திகைத்தேன் பரஞ்சுடரே! 141

**முட்டமுட்டத் தீவினையின் மொய்த்தகரை யார்வலையிற்
பட்டசிறு மீன்போற் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே.**

முட்ட முட்டத் தீவினையின் மொய்த்த கரையார் வலையில்
பட்ட சிறு மீன்போல் பதைத்தேன் பரம்குடரே.

நிறைவேறும் அளவும் தீய செயல்களில் மொய்த்த வலைஞர்
உடைய வலையில் அகப்பட்ட சிறு மீன்போல் மனம் பதைத்தேன்
பரஞ்சுடரே! 142

**கலிக்குதவு கின்றகருங் காளியம்மை கோவிற்
பலிக்கடாப் போலும் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே.**

கலிக்கு உதவுகின்ற கருங்காளி அம்மை கோவில்
பலிக்கடாப் போலும் பதைத்தேன் பரம்குடரே.

கலியுகத்தில் உதவுகின்ற கரிய காளி அம்மையின் கோவிலில்
பலியிடப்படும் ஆட்டுக் கடாவைப்போல் மனம் பதைத்தேன்
பரஞ்சுடரே. 143

**அரிக்கள் ளினைக்குடித்தே யாடுமடப் பேய்வாய்ப்
பொரிக்கறியை யொத்தேனென் பொன்னே பரஞ்சுடரே.**

அரிக்கள்ளினைக் குடித்தே ஆடும் மடப்பேய் வாய்ப்
பொரிக்கறியை ஒத்தேன் என் பொன்னே பரம்குடரே.

குற்றமான கள்ளைக் குடித்துவிட்டுக் கூத்தாடும் மூடப்
பேயின் வாயில் அகப்பட்ட பொரிக்கறியை ஒத்தேன் என் பொன்னே
பரஞ்சுடரே! 144

கட்டுக் கடங்காத் காணப் புலவேடர்
தொட்டசெருப் பாகித் துவண்டேன் பரஞ்சுடரே.

கட்டுக்கு அடங்காத் காணப் புலவேடர்
தொட்ட செருப்பு ஆகித் துவண்டேன் பரம்குடரே.

எல்லைக்குள் அடங்காத் காட்டிடத்தில் வேடர் காலில்
அணிந்த செருப்பாகித் துவண்டு போனேன் பரஞ்சுடரே! 145

நித்த விறப்பு வெந்நோ நீங்காப் பிணியாளர்
சித்தத்தை யொத்தேனென் றேவே பரஞ்சுடரே.

நித்த விறப்பு வெந்நோ நீங்காப் பிணியாளர்
சித்தத்தை ஒத்தேன் என் தேவே பரம்குடரே.

எப்பொழுதும் அச்சம் தரும் வெப்பு நோய் தீராத நோயாளரின்
மனத்தை ஒத்தேன் என் கடவுளே பரஞ்சுடரே! 146

கோவணத்தைத் தான்றரித்துங் கொள்கைகெட்ட வஞ்சகர்கைத்
தாவடத்தை யொத்தேன்மெய்ச் சத்தே பரஞ்சுடரே.

கோவணத்தைத் தான்தரித்தும் கொள்கை கெட்ட வஞ்சகர்கைத்
தாவடத்தை ஒத்தேன் மெய்ச் சத்தே பரம்குடரே.

துறவிக்குரிய கோவணத்தைத் தான் தரித்தும், துறவுக்குரிய
கொள்கை இல்லாத வஞ்சகர் கையில் உள்ள உருத்திராக்க
மாலையை ஒத்தேன் மெய்யான பொருளே! பரஞ்சுடரே! 147

புல்லருந்தி வாழாட்டைப் புல்லறைந்து தின்பதுபோல்
அல்லகண்ட மென்னையுண்ண லாமோ பரஞ்சுடரே.

புல் அருந்தி வாழ் ஆட்டைப் புல் அறைந்து தின்பதுபோல்
அல்லகண்டம் என்னை உண்ணலாமோ பரம்குடரே.

புல்லைத் தின்று வாழ்கின்ற ஆட்டைப் புலி அறைந்து கொண்டு
தின்பதுபோல் துன்பம் என்னைத் தின்னலாமோ பரஞ்சுடரே? 148

கொள்ளி மனமறுகிற் கூடுதுன்பக் குப்பைகளை
அள்ளியெறி யத்துணைநீ யாவாய் பரஞ்சுடரே.

கொள்ளி மனம்மறுகில் கூடுதுன்பக் குப்பைகளை
அள்ளி எறியத் துணை நீ ஆவாய் பரம்குடரே.

தீய மனம் என்னும் தெருவில் குவிகின்ற துன்பமாகிய
குப்பைகளை அள்ளி எறிய நீ துணை ஆகுவாயாக
பரஞ்சுடரே! 149

காக்கைவிழி யாளரைப்போற் கண்ணகன்று நில்லாமல்
யோக்கியனென் றாநிலைமைக் குன்னாய் பரஞ்சுடரே.

காக்கை விழியாளரைப்போல் கண்அகன்று நில்லாமல்
யோக்கியன் என்றுஆ நிலைமைக்கு உன்னாய் பரம்குடரே.

காக்கை ஒரு பக்கமாகச் சாய்த்துப் பார்ப்பதுபோல் பார்க்கும்
கண் உடையவரைப்போல், கண்ணை ஒரு பக்கம் பாராமல்
நேர்மையான பார்வை என்னும் யோக்கியன் என்று ஆகும்
நிலைமைக்கு நினைப்பாயாக பரஞ்சுடரே! 150

நீக்கினு நீங்காத நீர்ப்பாசி யாம்வெளிற்றைப்
போக்குநிஜ மார்க்கம் புகலாய் பரஞ்சுடரே.

நீக்கிறும் நீங்காத நீர்ப்பாசி ஆம் வெளிற்றைப்
போக்கு நிஜமார்க்கம் புகலாய் பரம்குடரே.

நீக்கினாலும் நீங்காது மீண்டும் மீண்டும் நீரை மூடுகின்ற
நீர்ப்பாசி போன்று அறியாமையைப் போக்கும் உண்மை மார்க்கம்
கூறாய் பரஞ்சுடரே! 151

அளிக்கும் பொருளையளி யாதுகரு மண்ணை
அளிக்கும் விதநா னறியேன் பரஞ்சுடரே.

அளிக்கும் பொருளை அளியாது கருமண்ணை
அளிக்கும் விதம் நான் அறியேன் பரம்குடரே.

உயிரைக் காத்தருளும் மெய்ப்பொருளை அளிக்காமல்
நீ பிறக்கும் பூமியை அளிக்கும் விதத்தை நான் அறியேன்
பரஞ்சுகடரே! 152

பரமோகம்

பத்தாறு தேசம் பரவ விளங்கிடும்வீ
பத்துமுகங் காணவிருப் பங்காண் பரஞ்சுகடரே.

பத்து ஆறு தேசம் பரவ விளங்கிடும் வீ
பத்து முகம் காண விருப்பம் காண் பரம்கடரே.

சோடசகலை என்னும் பதினாறு கலைகளின் ஒளியும் பரவும்படி
விளங்கிடும் மலர்போன்று, பத்துத் திசைகளையும் நோக்கும்
ஆறுமுகத்தைக் காண்பதற்கு விருப்பம் பரஞ்சுகடரே! 153

உண்டையங் கிண்கிணிக ளோலிடும் பொன்னடியைக்
கண்டுகொள்ள வாசைகொண்டேன் கண்ணே பரஞ்சுகடரே.

உண்டை அம் கிண்கிணிகள் ஒலிடும் ிபான் அடியைக்
கண்டுகொள்ள ஆசைகொண்டேன் கண்ணே பரம்கடரே.

உண்டைகள் உள்ள அழகிய கிண்கிணிகள் ஒலிக்கும்
அழகிய அடியைக் கண்டுகொள்ள ஆசைகொண்டேன் கண்ணே!
பரஞ்சுகடரே! 154

செக்கச் சிவந்திலங்கு தீப்போலு மேனியின்மேன்
மிக்கவு மெற்கோர் விருப்பம் பரஞ்சுகடரே.

செக்கச் சிவந்து இலங்கும் தீப்போலும் மேனியின்மேல்
மிக்கவும் ஏற்கு ஓர் விருப்பம் பரம்கடரே.

மிசச் சிவந்து விளங்கும் நெருப்புப் போலும் திருமேனியின்
மேல் எனக்கு மிகவும் விருப்பம் பரஞ்சுகடரே! 155

153. வீபத்து முகம் என்பதன் பொருள் - மலர் போன்ற பத்துத் திசைகளையு நோக்கி நிற்கும்
ஆறுமுகம் எனவாம். யாங்ஙன மெனின், திசை ஓரெட்டில் மூலைத்திசை நான்குஞ் சேருமேல்
திசை நான்கென்பதே நிலைபேறுறும். இந்நாற்றிசைகளையு நோக்கி நிற்கும் முகம்
நான்கோடு மேனோக்காய்க் கீழ்நோக்காய் நிற்கும் முகமிரண்டையுங் கூட்டின் ஆறுமுகமா
மதரா னென்க. அனைத்துங் குமார பகவான் பார்வையி லுள்ளன வென்பது இங்ஙனறியக்
கிடக்கின்றதால்.

தேவடியார் மொய்காணிற் சீரியகண் ணாலழைக்கும்
பாவனைக்கு நானாசைப் பட்டேன் பரஞ்சுடரே.

தேவடியார் மொய் காணில் சீரிய கண்ணால் அழைக்கும்
பாவனைக்கு நான் ஆசைப்பட்டேன் பரம்குடரே.

தேவடியார் கூட்டத்தைக் கண்டால் அழகிய கண்ணால்
அழைக்கும் முறைக்கு நான் ஆசைப்பட்டேன் பரஞ்சுடரே! 156

துன்பத்தை வேண்டாத் தொழும்பரொடு பேசுநின்சொல்
இன்பத்துக் காசைகொண்டே னெண்ணெ பரஞ்சுடரே.

துன்பத்தை வேண்டாத் தொழும்பரொடு பேசுநின் சொல்
இன்பத்துக்கு ஆசைகொண்டேன் எண்ணே பரம்குடரே.

உலகத் துன்பத்தை வேண்டாத அடியாரோடு பேசும் உன்
சொல் இன்பத்துக்கே நான் ஆசைகொண்டேன் இறுமாப்பே!
பரஞ்சுடரே! 157

பணத்தைப் பணமென்று பாராம னல்குள்
குணத்துக்கு நானாசை கொண்டேன் பரஞ்சுடரே.

பணத்தைப் பணம் என்று பாராமல் நல்கு உன்
குணத்துக்கு நான் ஆசை கொண்டேன் பரம்குடரே.

பணத்தைப் பணம் என்று அதில் ஆசை வைக்காமல்
வழங்கும் உன் குணத்தைப் பெற நான் ஆசை கொண்டேன்
பரஞ்சுடரே! 158

மையலுற்ற யாவரையு மைதுனஞ்செய் யன்பினுக்கு
மையலுற்று நான்புலம்பு மாறே பரஞ்சுடரே.

மையல் உற்ற யாவரையும் மைதுனம் செய் அன்பினுக்கு
மையல் உற்று நான் புலம்புமாறே பரம்குடரே.

காம மயக்கம் கொண்ட யாவரையும் ஒன்றிப்புச் செய்யும்
அன்பினுக்கு மயக்கம் கொண்டு நான் புலம்பும் கைம்மாறே
பரஞ்சுடரே! 159

வேல்பிடிக்குங் கண்ணார் விரும்பி நிதம்பிடிக்கும்
கால்பிடிக்க வென்னாசை கண்டாய் பரஞ்சுகடரே.

வேல் பிடிக்கும் கண்ணார் விரும்பி நிதம் பிடிக்கும்
கால் பிடிக்க என் ஆசை கண்டாய் பரம்கடரே.

வேல் போன்ற கூர்மையான கண்களுடைய மகளிர் விரும்பித்
தினமும் பிடிக்கும் காலை, நானும் பிடிக்க ஆசை கொண்டேன்
அறிவாயாக பரஞ்சுகடரே! 160

மால்பிடித்த பூவணைமேன் மைதுனஞ்செய் தேகாமப்
பால்குடிக்க நானாசைப் பட்டேன் பரஞ்சுகடரே.

மால் பிடித்த பூவணைமேல் மைதுனம் செய்தே காமப்
பால் குடிக்க நான் ஆசைப்பட்டேன் பரம்கடரே.

மயக்கம் தரும் மலர்ப் படுக்கைமேல் கலவி செய்தே
இன்பப்பால் குடிக்க நான் ஆசைப்பட்டேன் பரஞ்சுகடரே! 161

நடுக்ககன்றுன் னோடே நடுவணையிற் சேர்ந்து
படுத்தறங்க நானாசைப் பட்டேன் பரஞ்சுகடரே.

நடுக்கு அகன்று உன்னோடே நடு அணையில் சேர்ந்து
படுத்து உறங்க நான் ஆசைப்பட்டேன் பரம்கடரே.

நடுக்கம் நீங்கி உன்னுடன் இதயம் என்னும் படுக்கையில்
சேர்ந்து படுத்துத் தூங்காமல் தூங்க ஆசைப்பட்டேன்
பரஞ்சுகடரே! 162

நாட்டி லெனைச்சேர்ந்த நட்டார்க் கெலாநினையே
கூட்டிக் கொடுக்கவிச்சை கொண்டேன் பரஞ்சுகடரே.

நாட்டில் எனைச் சேர்ந்த நாட்டார்க்கு எலாம் நினையே
கூட்டிக் கொடுக்க இச்சை கொண்டேன் பரம்கடரே.

நாட்டில் என்னைச் சேர்ந்த உறவினர்க்கு எல்லாம் உன்னையே
கூட்டிக் கொடுக்க விருப்பம் கொண்டேன் பரஞ்சுகடரே! 163

ஆசைக் குரோசமில்லை யன்பருக்குத் துன்பமில்லை
தாசிகட்கு வேலையென்ன சாற்றாய் பரஞ்சுகடரே.

ஆசைக்கு ரோசம் இல்லை அன்பருக்குத் துன்பம் இல்லை
தாசிகட்கு வேலை என்ன சாற்றாய் பரம்குடரே.

ஆசை உடையவருக்கு ரோசம் இருப்பதில்லை;
அன்புடையவர்க்குத் துன்பம் இல்லை; தாசிகளுக்கு வேலை என்ன
இருக்கிறது கூறாய் பரஞ்சுடரே? 164

உண்டி யொறுத்தே னுடைநடைக டாஞ்சிறுத்தேன்
மண்டியவுன் மையலெனு மாலாற் பரஞ்சுடரே.

உண்டி ஒறுத்தேன் உடைநடைகள் தாம்சிறுத் தேன்
மண்டியஉன் மையல் எனும் மாலால் பரம்குடரே.

உணவை நீக்கினேன்; உடைகளையும் செயல் முறையையும்
சுருக்கினேன்; நிறைந்த உன் காம மயக்கம் எனும் மயக்கத்தால்
பரஞ்சுடரே! 165

பஞ்சுப் படுக்கையற்றேன் பச்சைமணம் பூசலற்றேன்
வஞ்சியுப்பு மற்றேனுன் மாலாற் பரஞ்சுடரே.

பஞ்சுப் படுக்கை அற்றேன் பச்சைமணம் பூசல் அற்றேன்
வஞ்சி உப்பும் அற்றேன்உன் மாலால் பரம்குடரே.

உன் மயக்கத்தால் பஞ்சுப் படுக்கையை நீத்தேன்; பசிய
மணக்கலவை பூசதலை நீத்தேன்; வஞ்சிக்கும் உப்பினையும்
நீத்தேன் பரஞ்சுடரே! 166

மங்கைவா வென்னாமன் மாதேவா வென்றாலும்
அங்குமொரு பேரின்ப மாமே பரஞ்சுடரே.

மங்கை வா என்னாமல் மாதேவா என்றாலும்
அங்கும் ஒரு பேர்இன்பம் ஆமே பரம்குடரே.

மங்கையை 'வா' என்று அழைக்காமல் "மாதேவா" என்றாலும்
("மகாதேவா" என்றாலும்), அங்கும் ஒரு பேரின்பம் ஆகும்
பரஞ்சுடரே! 167

165. உண்டியொறுப்பு, 60-24-ல் ஒருவேளைச் சோறருந்துதல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டதே யாம்.

166. பெண்ணாசைக்கு வன்மை யுண்டாக்குவது உப்பாகலின் அது, "வஞ்சியுப்பு" எனப்பட்டது.
"அற்றேன்" என்றலின் அடிகள் உப்பில்லா வுணவுடையா ரென்பதறியக் கிடக்கின்றது.

அகந்தான் குளிர்ந்தவன்பா லானந்தத் தேனே
சுகந்தாவென் றாலுமின்பந் தோன்றும் பரஞ்சுகடரே.

அகம் தான் குளிர்ந்த அன்பால் ஆனந்தத்தேனே
சுகம் தா என்றாலும் இன்பம் தோன்றும் பரம்கடரே.

ஆனந்தத் தேனே! உள்ளத்தில் குளிர்ந்த அன்பினால் “இன்பம்
தா” என்றாலும் இன்பம் உண்டாகும் பரஞ்சுகடரே! 168

துக்கமில்லா வுன்னைச் சொகுசாகக் கூடிய்யயப்
பக்குவமீ தன்றோகண் பாராய் பரஞ்சுகடரே.

துக்கம் இல்லா உன்னைச் சொகுசாகக்கூடி உய்யப்
பக்குவம் ஈதுஅன்றோ கண்பாராய் பரம்கடரே.

துன்பம் இல்லாத உன்னை நன்குகூடி உய்தற்கு, இது பக்குவம்
அல்லவா! கடைக்கண் பாராய் பரஞ்சுகடரே! 169

நானுடலாய் நீயிராய் நன்றாய்ப் பொருந்துவதற்
கானவொரு பக்குவமீ தன்றோ பரஞ்சுகடரே.

நான் உடலாய் நீ உயிராய் நன்றாய்ப் பொருந்துவதற்கு
ஆன ஒரு பக்குவம் ஈதுஅன்றோ பரம்கடரே.

உடம்பு நான் ஆகவும் அதில் உள்ள உயிர் நீயாகவும்,
நன்றாகப் பொருந்துவதற்கு ஏற்ற பக்குவம் இது அல்லவோ
பரஞ்சுகடரே! 170

பக்குவத்தி லென்னைநீ பக்குவமாகக் கூடிடற்கு
விக்கினமொன் றுண்டோ விளம்பாய் பரஞ்சுகடரே.

பக்குவத்தில் என்னை நீ பக்குவமாய்க் கூடிடற்கு
விக்கினம் ஒன்று உண்டோ விளம்பாய் பரம்கடரே.

பக்குவம் அடைந்த காலத்தில் நீ அதற்கேற்ப பக்குவமாய்க்
கூடுதற்குத் தடை ஒன்று உண்டோ கூறாய் பரஞ்சுகடரே! 171

காணுமன்பி னாரெவர்க்குங் காமவிடாய் தீர்த்திதுநாள்
ஆணலமில் லாதயர்வுற் றாயோ பரஞ்சுகடரே.

காணும் அன்பினார் எவர்க்கும் காமவிடாய் தீர்த்து இதநாள்
ஆண்நலம் இல்லாத அயர்வு உற்றாயோ பரம்கடரே.

உன்னைக் காணும் அன்பினர் எவர்க்கும் உள்ள காம
தாகத்தைத் தீர்த்து, இப்போது ஆண் அழகு இல்லாமல் சோர்வு
அடைந்தாயோ பரஞ்சுகடரே! 172

**உள்வீங்கு மின்ப வறவையளித் தாற்பிடித்துக்
கொள்வேனென் றோவொளித்துக் கொண்டாய் பரஞ்சுகடரே.**

உள்வீங்கும் இன்ப உறவை அளித்தால் மீடித்துக்
கொள்வேன் என்றோ ஒளித்துக் கொண்டாய் பரம்கடரே.

உள்ளுக்குள் பெருகும் இன்ப உறவை உண்டாக்கிவிட்டால்,
உன்னைப் பிடித்துக் கொள்வேன் என்றோ மறைந்து கொண்டாய்
பரஞ்சுகடரே! 173

**தினமு முனைவிரும்பந் தேவடியார் பாலும்
மனம்போன் சென்றும் வரலாம் பரஞ்சுகடரே.**

தினமும் உனை விரும்பும் தேவடியார் பாலும்
மனம்போல் நீ சென்றும் வரலாம் பரம்கடரே.

உன்னைத் தினமும் கூடுதற்கு ஆசைப்படும் தேவடியார்
இடத்திலும், உன் எண்ணம்போல் நீ சென்று கூடி வரலாம்
பரஞ்சுகடரே! 174

**சின்னஞ் சிறுவயதிற் சீரழிந்து நின்றேனென்
றென்னைக் கழிப்பாயோ வேசில் பரஞ்சுகடரே.**

சின்னம் சிறுவயதில் சீர் அழிந்து நின்றேன் என்று
என்னைக் கழிப்பாயோ ஏகஇல் பரம்கடரே.

மிகச் சிறிய வயதில் ஒழுக்கம் கெட்டு இருந்தேன் என்று
என்னைக் கழித்து விடுவாயோ குற்றமில்லாத பரஞ்சுகடரே! 175

**இட்டமய லாள ரெவர்க்குநீ மாப்பிளையென்
றிட்டரறை சொற்கயலோ வேழை பரஞ்சுகடரே.**

இட்டமயல் ஆளர் எவர்க்குநீ மாப்பிள்ளை என்று
இட்டர் அறை சொற்கு அயலோ ஏழை பரம்கடரே.

விருப்பமாய் மயங்குவோர் எவர்க்கும் நீ மாப்பிள்ளை என்று
விருப்பமுடையார் கூறும் சொல்லுக்கு, ஏழையாகிய நான்
அன்னியமோ பரஞ்சுடரே! 176

**உன்னை விரும்பியபின் போகையுடன் யாரையுந்தான்
என்னினைவி லெண்ணியிருப் பேனோ பரஞ்சுடரே.**

உன்னை விரும்பிய பின்பு ஓகையுடன் யாரையும்தான்
என் நினைவில் எண்ணி இருப்பேனோ பரம்குடரே.

உன்னை நான் விரும்பி அடைந்த பிறகு, உவகையுடன் வேறு
எவரையும் என் நினைவில் நினைத்திருப்பேனோ பரஞ்சுடரே! 177

**மெத்தக் கொடுத்தணைய வேண்டுமெனு நோக்கமுற்றோ
இத்துணைநா ணாடா திருத்தல் பரஞ்சுடரே.**

மெத்தக் கொடுத்து அணைய வேண்டும் எனும் நோக்கம் உற்றோ
இத்துணை நாள் நாடாது இருத்தல் பரம்குடரே.

மிகுதியாகக் கொடுத்துத் தழுவ வேண்டும் எனும்
கருத்துக் கொண்டதாலோ இவ்வளவு நாள் நாடாமல் இருத்தல்
பரஞ்சுடரே! 178

**மெத்தக் கொடுக்கவர வேண்டா மிழுக்கி லின்பப்
புத்திரனைத் தந்தருளிற் போதும் பரஞ்சுடரே.**

மெத்தக் கொடுக்க வரவேண்டாம் இழுக்குஇல் இன்பப்
புத்திரனைத் தந்துஅருளின் போதும் பரம்குடரே.

மிகுதியாகக் கொடுக்க வர வேண்டாம்! ஈனமான குணம்
இல்லாத இன்பமான புதல்வனைக் கொடுத்தருளினால் போதும்
பரஞ்சுடரே! 179

**கூடா திருப்பாயேற் கொண்டகொள்கை யாலெவரும்
தேடார்க ளென்னவினிச் செய்வேன் பரஞ்சுடரே.**

கூடாது இருப்பாயேல் கொண்ட கொள்கையால் எவரும்
தேடார்கள் என்ன இனிச் செய்வேன் பரம்குடரே.

என்னுடன் நீ கூடாமல் தனித்து இருப்பாயானால், நான்
கொண்ட கொள்கையால் எவரும் என்னைத் தேடமாட்டார்கள்;
இதைத் தவிர்க்க இனி நான் என்ன செய்வேன் பரஞ்சுடரே? 180

ஏழையா மென்முகத்தை யேறிட்டு நோக்காயேல்
ஏழைகொண்ட காதலெவ்வா நேரும் பரஞ்சுடரே.

ஏழை ஆம் என் முகத்தை ஏறிட்டு நோக்காயேல்
ஏழை கொண்ட காதல் எவ்வாறு ஏதும் பரம்குடரே.

ஏழை ஆகிய என் முகத்தைச் சிறிதும் பாராது போனால், இந்த
ஏழை கொண்ட காதல் எவ்வாறு நீங்கும் பரஞ்சுடரே? 181

ஏரா ருணைநாடி யேகெட்டே னென்னுமொழி
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.

ஏர்ஆர் உனை நாடியே கெட்டேன் என்னும் மொழி
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்குடரே.

அழகு மிகுந்த உன்னைத் தேடியே நான் கெட்டுப் போனேன்
என்னும் சொல் வராமலிருக்க, நீ வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 182

தீராக் கலக்கமறச் செப்புமனு விற்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.

தீராக் கலக்கம் அறச் செப்பும் மனுவிற்கு இழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்குடரே.

என்னுடைய தீராத சஞ்சலம் தீரக் கூறும் விண்ணப்பத்திற்குத்
தாழ்வு வாராமல் கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 183

தாராள மாகவுன் மேற் சாற்றுங் கவிக்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.

தாராளம் ஆக உன்மேல் சாற்றும் கவிக்கு இழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்குடரே.

தாராளமாக உன்மீது நான் பாடியருளும் பாடல்களுக்குத் தாழ்வு
வாராமல் கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 184

போராட்டம் பண்ணிப் புலம்பு மெனக்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.

போராட்டம் பண்ணிப் புலம்பும் எனக்கு இழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்குடரே.

போராட்டம் செய்து புலம்புகின்ற எனக்குத் தாழ்வு வாராமல்
கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 185

**நாராரு முன்னைமுன்னி நாடியவன் புக்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.**

நார் ஆரும் உன்னை முன்னி நாடிய அன்புக்கு இழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்கடரே.

அன்பு நிறைந்த உன்னை நினைத்து நாடிய அன்புக்குத்
தாழ்வு வாராமல் கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 186

**சீராரு முன்னைமுன்னிச் சிந்தைசெய்த தற்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.**

சீர்ஆரும் உன்னை முன்னிச் சிந்தை செய்ததற்கு இழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்கடரே.

பெருமை மிகுந்த உன்னை நினைத்துச் சிந்தை செய்ததற்குத்
தாழ்வு வாராமல் கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 187

**தேராத சிந்தையினார் சேரும் கதியெனக்கும்
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.**

தேராத சிந்தையினார் சேரும் கதி எனக்கும்
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்கடரே!

தெளிவில்லாத மனத்தினர் சேரும் கதி எனக்கும் வாராமல்
கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 188

**சேராது துண்டுபட்டுச் செல்வார் பலனெனக்கும்
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே.**

சேராது துண்டுபட்டுச் செல்வார் பலன் எனக்கும்
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரம்கடரே.

சேராமல் தறிக்கப்பட்டுச் செல்வார் அடையும் பலன், எனக்கும்
வாராமல் கொள்வதற்கு வருவாயாக பரஞ்சுடரே! 189

**அன்றருணை நாதற் களித்த பெருநலமே
இன்றெனக்கு மீந்தா ளிறையே பரஞ்சுடரே.**

அன்று அருணை நாதற்கு அளித்த பெரும் நலமே
இன்று எனக்கும் ஈந்து ஆள் இறையே பரம்கூடரே.

அன்று அருணகிரிநாதருக்கு அளித்தருளிய முத்தி என்னும்
பெரிய நன்மையை இன்று எனக்கும் அளித்து, அடிமை
கொள்வாயாக இறையே பரஞ்சூடரே! 190

ஆகப் பிரபந்தம் அறுபத்தேழினும்போந்த திருப்பாடல்-1006

தெய்வணக்கச் செய்யுள் 3

ஆகத் திருப்பாடல் 1009

